

ହିନ୍ଦୁ ମହାନାଯକ

ପ୍ରକ୍ଳଷ୍ଟ ପ୍ରସତା

୩

ବିଜୟ ଦିବସର

ମହାନାଯକ

୧୯୭୧ ମସିହା, ଡିସେମ୍ବର ୧୭ ତାରିଖ ।
ପାକିସ୍ତାନୀ ସେନାର ଆୟୋଜନିତିରେ ସନ୍ତୋଷପାତ୍ର
ଏଣ୍ ଦିନ ଯାଏ ଚାଲିଥୁବା ଭାରତ-ପାକ୍
ଯୁଦ୍ଧର ଘଟିଥୁଲା ଅବସାନ୍ତ ପାକିସ୍ତାନ
କବଳରୁ ପୂର୍ବ ବେଳେ ବା ପୂର୍ବ ପାକିସ୍ତାନ
ଛେଲ୍ଲା ମୁକ୍ତା ଏହାସହ ବଦଳିଗଲା
ପୃଥିବୀର ନନ୍ଦା ॥ ପୃଥିବୀ ମାନଚିତ୍ରରେ
ଶ୍ଵାନ ପାଇଲା ଦୂଆ ଏକ ଦେଶ,
ବାଂଲାଦେଶ । ତେବେ ଏସବୁ ସମ୍ଭବ
ହୋଇପାରିଥୁଲା ଭାରତର କେତେଜଣ
ମହାନାଯକଙ୍କ ନେତୃତ୍ବ ଓ ସାହସ ପାଇଁ ।
ସେହି ବୀରପୁତ୍ର ମାନଙ୍କର କଥା..

ବିଜୟ ଦିବସର

ମୁଦ୍ରାକାରିକା

୧୯୭୧ ମସିହା, ଉଦେସ୍ୟର ୧୭ ତାରିଖ ।
 ପାକିସ୍ତାନୀ ସେନାର ଆମ୍ବସମାର୍ପଣ ସହ ୧୩ ଦିନ ଯାଏ
 ଗଲିଥିବା ଭାରତ-ପାକ ଯୁଦ୍ଧର ଘଟିଥିଲା ଅବସାନୀ
 ପାକିସ୍ତାନ କବଳିରୁ ପୂର୍ବ ବେଙ୍ଗାଳ ବା ପୂର୍ବ ପାକିସ୍ତାନ
 ହେଲା ମୁଣ୍ଡା ଏହାସହ ବଦଳିଗଲା ପୃଥିବୀର ନଷ୍ଟା ।
 ପୃଥିବୀ ମାନିତ୍ତରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଲା ନୂଆ ଏକ ଦେଶ,
 ବାଂଳାଦେଶା ତେବେ ଏସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇପାରିଥିଲା
 ଭାରତର କେତେଜଣ ମହାନାୟକଙ୍କ ମେତ୍ତା ଓ ସାହସ
 ପାଇଁ । ସେହି ବାରପୁତ୍ର ମାନଙ୍କର କଥା... ।

କଲେ । ବାଳନାଦେଶ ପାକିନ୍ଦାର କବଳୁ ମୁଲ୍ଲ ହେଲା । ତା'ସବ ପୃଥ୍ବୀର ନକ୍ଷା ବଦଳିଗଲା । ଆଉ ପୃଥ୍ବୀ ମାନାଟିପ୍ରରେ ମୂଆ ଏକ ଦେଶ ବାଳନାଦେଶର ଉଦୟ ହେଲା । ଭାରତୀୟ ସେନାର ଏହି ଗୋରବମଣ୍ଡିତ ବିଜ୍ଞାନ୍ତ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଜଣାଇ ପରେ ଡିସେମ୍ବର ୧୯ ତାରିଖକୁ ବିଜ୍ଞାନ ଦିବସ ଭାବେ ପାଲନ କରାଗଲା । ଦେଶକୁ ବିଜ୍ଞାନ ଚିକା ପିନାଇବାରେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥିବା ସେଇ ମହାନାୟକମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ...

ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁର ଧମକ ଦେବାର ତିନିଦିନ ପରେ ଆମ୍ବସମର୍ପଣ କଳା ପାକିଷ୍ତାନ: ତାଙ୍କର ପୂରା ନାମ ହେଉଛି ଶ୍ୟାମ ହରମୁସଜୀ ଫେମଜା ଜାମାସେଦଜା ମାନେକଶ' । ହେଲେ ସେ ଦେଶ ପରିଚିତ 'ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁର' ନାମରେ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଫିଲ୍ମ ମାର୍ଶଲ । ଆଉ ସେନାର ଏକମାତ୍ର ଅଧିକାରୀ, ଯାହାଙ୍କୁ ଅବସର ପୂର୍ବରୁ ପାଞ୍ଚ ତାରକା ର୍ୟାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦବୋନ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଦୁଃସାହିତି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ହିଁ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ସହ ସେନାରେ ତାଙ୍କୁ 'ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁର' ବୋଲି ସମ୍ମେଧନ କରାଯାଉଥିଲା । ସେ ଜଣେ ଦବଜ୍ଞ ସେନାଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଯେକି ସବୁବେଳେ ନିଜ କଥାରେ ଅଢ଼ି ରହୁଥିଲେ । ଏମିତିକି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୁହଁରେ କଥା କହିବାର ସାହସ କେବଳ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ହଁ ଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କାଲୀନ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମ୍ୟାତାମ କହିବାକୁ ବି ଥରେ ମନୀ କରି ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ ଏହି ସମ୍ମେଧନ କେବଳ ଏକ ଖାସ ବର୍ଗ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ । ଦେଶୁ ସେ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ କେବଳ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହଁ ସମ୍ମେଧନ କରୁଥିଲେ । ୧୯୬୪ରେ ସେ ଭାରତୀୟ ସେନାରେ ଡର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୬୫ରେ ତାଙ୍କୁ ସେନାଧୟୟ କରାଯାଉଥିଲା । ୧୯୬୧ ଭାରତ-ପାକ ଯତ୍ନ

ସମୟରେ ଭାରତୀୟ ସେନାର ସେ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ । କହିବାକୁ
ଗଲେ ସେ ଥିଲେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ମହାନାୟକ । ପାକିସ୍ତାନ
କବଳିରୁ ବାଂଲାଦେଶରୁ ପୁଣ୍ଡ କରି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦେଶ
ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଶ୍ରୀମା ବାହାରୁଡ଼ଙ୍କ ଭୁଲିକା ଥିଲା

ଶୁଭ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ । ତେବେ କୁହାୟାଏ ୧୯୭୧ ଏପ୍ରିଲରେ ଯେବେ ତଜ୍ଜାଳିନ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଲଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁରଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ, ଭାରତୀୟ ସେନା ପଣ୍ଡିତ ପାକିସ୍ତାନ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କି ? ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁର ସିଧାସିଧା ଲଦିରା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ କହିଥୁଲେ, ସେନା ଏବେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ । ତେବେ ବି ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ, ଭାରତର ପରାଜ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ଏହିନୀ ଉତ୍ତର ଶୁଣି ଲଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ରାଗିଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ରାଗିବା ଦେଖୁ ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁର କହିଥୁଲେ—‘ମ୍ୟାତମ ପ୍ରାଳମିନିଷ୍ଠର ଆପଣ ମୁଁ ଖୋଲିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ପଚାରିବାକୁ ଚାହେଁ କି ଆପଣ ମୋ ଜସ୍ତିପା ମାନସିକ, ଶାରାରିକ ଅଥବା ସାପ୍ତ୍ୟାଗତ କେଉଁ ଆଧାରରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ?’ ହେଲେ ଲଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ଲଜ୍ଜାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଲୋତିଥୁଲେ ସରକାର କ’ଣ କରିବା ଉଚିତ । ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁର କହିଥୁଲେ ଭାରତର ବିଜ୍ୟ ସେତେବେଳେ ମୁଣିଷିତ ହେବ ଯେବେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେନାକୁ ନିଜ ସର୍ବରେ ଲଢିବାର ସ୍ବାଧୀନତା ମିଳିବ । ତା’ସହ ଏକ ତାରିଖ ବି ଦେଇଥୁଲେ କେବେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି । ତା’ସହ କିଛି ମାସର ସମୟ ମାରିଲେ ସେନାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ । ଲଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ଏଥରେ ରାଜି ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁର ହେତି ମାସରୁ ହେଁ ପୂର୍ବ ପାକିସ୍ତାନ ବିପକ୍ଷରେ କିଣିଟା ଅପେଶନ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ । ଯେମିତିକି ର’କୁ ସକ୍ରିୟ କରାଗଲା, ବାଳାଦେଶୀ ମୁଣ୍ଡ ବାହିନୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା । ଏହାଏହ ପ୍ରାୟ ତିନି ବ୍ରିଗେଡ ବାଳାଦେଶୀ ହୃଦୟ ସହ ହଜାର ହଜାର ଗରିଲାଙ୍କ ତାଳିମ ଦିଆଗଲା । ଏହାପରେ ସେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଦିନ ତଥା ନ ଡିସେମ୍ବରରେ ହେଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଯୁଦ୍ଧ । ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁରଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ କୌଶଳ ଆଗରେ ପାକିସ୍ତାନ ତିଷ୍ଠି ପାରୁ ନ ଥିଲା । କୁହାୟାଏ ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁର ୧୩ ଡିସେମ୍ବରରେ ପାକିସ୍ତାନ ସେନାକୁ ଧମକ ଦେଇଥୁଲେ ଯେ ‘ଆମ୍ସପରଶ କର, ନଚେତ ତମକୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ଦ୍ଵାନ୍ତ କରିଦେବୁ ।’ ଏହି ତେବେବାନିରା ନ ଦିନ ପରେ ହେଁ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୩ ଡିସେମ୍ବରରେ ଏକ ଝାତିବସିକ ଘରଣା ଘଟିଲା । ପାକିସ୍ତାନର ପ୍ରାୟ ୧ ଲକ୍ଷ ସୈନିକ ଆମ୍ସପରଶ କଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁରଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ କୌଶଳ ଆଗରେ ପାକିସ୍ତାନ ହାରମାନିଲା ଓ ବାଳାଦେଶ ଗଠନ ହେଲା । ତାଙ୍କର ନିଷ୍ପାର୍ଥପର ଦେଶ ସେବା ପାଇଁ ୧୯୭୧ରେ ତାଙ୍କୁ ପଦ୍ମ ବିଭୂଷଣ ଓ ୧୯୭୩ ଜାନ୍ଯୁଆରୀ ୧ରେ ପିଲ୍ଲ ମାସର ପଦରେ ତାଙ୍କୁ ଅଳକୁତ କରାଗଲା । ପୂର୍ବରୁ ନାଗାଲାଷ୍ଟ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନରେ ତାଙ୍କର ଭୂମିକା ପାଇଁ ୧୯୭୮ରେ ପଦ୍ମଭୂଷଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ୟାମ ବାହାଦୁର ୧୯୭୧ ଭାରତ-ପାକ ତଥା ବାଳାଦେଶ ମୁକ୍ତ ଯୁଦ୍ଘର ନେତ୍ର ନେବା

ସହ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ, ୧୯୪୭ର ଭାରତ-ପାକିସ୍ତାନ ସଂଘର୍ଷ, ୧୯୭୨ ଭାରତ-ଚାନ୍ଦିଗର ଯୁଦ୍ଧ ଓ ୧୯୭୫ରେ ଭାରତ-ପାକିସ୍ତାନ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଭ ନିଜ ସାହସ ଓ ବାରଦରର ଭାରତକୁ ଶୌରବାନ୍ତ କରିଥିଲେ । ନିକଟରେ ଭିକ୍ଷ କୌଣସିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିନାତ ଶ୍ୟାମ ବାହାନ୍ତର ଜଳକ୍ଷତ୍ରରେ ୧୯୭୧ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶ୍ୟାମଙ୍କ ଭୂମିକାକୁ ବେଶ ନିଖୁଣ୍ଟ ଭାବେ ଦେଖାଯାଇଛି ।

ଶାଏ ମାନ୍ଦ୍ରର ଆର-ଏ-ନ୍. କାଓ ଦେଇଥିଲେ ସଠିକ୍

ଡର୍ଥ୍ୟ: ୧୯୭୧ ମସିହା ଭାରତ-ପାକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାରତୀୟ ଗୋଇବା ବିଭାଗ ର'ର ଥିଲା ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା । ରାମେଶ୍ୱର ନାଥ କାଓ ଯେକି ଜଣେ ବିଶ୍ଵିଭାରତୀୟ ଗୋଇବା, ସେ ହେଁ ଭାରତର ଏକୁଟରନାଲ ଜଣେଲିଜେବୁ ଏକେବେ 'ରିଏର୍ ଆଣ୍ ଆନାଲିସିସ ଡିଲ୍' ତଥା ର'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଥିଲେ । ଆଉ ତା'ର ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟ ବି ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଲମ୍ବା କ୍ୟାରିୟର ଭିତରେ ସେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁଙ୍କ ପରସନାଳ ସିର୍କୁରିଟି ଆଭାଜକର ଭାବେ ବି କାମ କରିଥିଲେ । ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ତହାକାନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀ କାଓଙ୍କୁ ନୁଆ ଗଢାଯାଇଥିବା ର'ର ଦାନ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ଦାନ୍ତର ନେବାପରେ ସେ ର'କୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର କରିବା ଲାଗି ୨୫୦ ଜଣ ଜଣେଲିଜେବୁ ଅପରେଟିଭ୍ ଓ ଆନାଲିସିସ ନେଲ ଏକ ଟିମ୍ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ଯାହାର ନାଁ ଦେଇଥିଲେ 'କାଓ ବିମ୍ବ' । ପାକିସ୍ତାନ ଯେବେ ତା'ର ଅପରେଶନ୍ 'ସର୍କର ଲାଇର' ଆରମ୍ଭ କଲା, ଭାରତୀୟ ଗୋଇବା ବିଭାଗ ର' ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ହୁଲାଇ ବାଂଲାଦେଶ ଗଠନ କରିବାରେ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲା । କାଓଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ କୃତିଭାଗିକ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ପୂର୍ବ ପାକିସ୍ତାନର 'ମୁକ୍ତ ବାହିନୀ' ଯାହାକୁ କି ବାଂଲାଦେଶ ବାହିନୀ ବି କୁହାଯାଉଥିଲା ତାକୁ ର'ର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେବା । ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରାରମ୍ଭକ ସୁରରେ ର' ପୂର୍ବ ପାକିସ୍ତାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏହି ମୁକ୍ତବାହିନୀକୁ ହତିଆର ଓ ତାଲିମର

ଭାରତୀୟ ସେନାର ଶୌର୍ଯ୍ୟ କଥା ଆସେ, ତେବେ ଲୌଙ୍ଗ୍ଲିହାଲା ଯୁଦ୍ଧ ଓ ତା'ର ନାୟକ ବ୍ରିଗେଡ଼ିଯର କୁଳଦୀପ ସିଂ ଚାନ୍ଦପୁରାଙ୍କ କଥା ନିଖୁୟ ଉଠେ । ୧୯୭୧ରେ ହୋଇଥିବା ଭାରତ ପାକିସ୍ତାନ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରାରମ୍ଭକ ସମୟ ତଥା ୪-୭ ଡିସେମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜମ୍ବାନର ଲୌଙ୍ଗ୍ଲିହାଲା ପୋଷ୍ଟ ଉପରେ ପାକିସ୍ତାନ ସେନା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲା । ସେହି ଯୁଦ୍ଧର ନେତୃତ୍ବ ନେଇଥିଲେ ବ୍ରିଗେଡ଼ିଯର କୁଳଦୀପ ସିଂ ଚାନ୍ଦପୁରା । ଏବେ ବି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁଏନି ଯେ, କିନ୍ତି ମାତ୍ର ୧୯୦ ଜଣ ଭାରତୀୟ ସେନା ତଥା ଶିଖ ରେଜିମେଣ୍ଟକୁ ନେଇ ଲୌଙ୍ଗ୍ଲିହାଲା ଚେକିରେ ଥିବା ବ୍ରିଗେଡ଼ିଯର (ସେତେବେଳେ ମୋଜର) କୁଳଦୀପ ସିଂ ଚାନ୍ଦପୁରା, ୩୦ଟି ର୍ୟାଙ୍କ ଓ ୨ କି.ମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାର୍ଗେବ୍ କରିପାରୁଥିବା ମେଣିନଗନ୍ ସହ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ୩୦୦୦ ପାଇ ସୈନିକଙ୍କୁ ପଛକୁ ହଟିବାକୁ ବାଧ କରିଥିଲେ । ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ଚାଙ୍କ ସହ ହଜାର ହଜାର ପାକିସ୍ତାନୀ ସୈନ୍ୟ ଘେରି ଯାଇଥିବା ଯୋଗୁ ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟକ ଭାରତୀୟ ସେନାଙ୍କ ଉପରେ ବିପଦ ଘନେଇଥିଲା । ବଞ୍ଚିବାର ଆଶଙ୍କା କରିଥିଲା । ଏଭଳି ଘତିଷ୍ଠି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଚାନ୍ଦପୁରା ନିଜ ସେନାଙ୍କ ମନରେ ସାହସ ଭରିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ— ହୁତି ସଜ୍ଜିନ ସତ, ହେଲେ ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରୁ ଖେଲି ପଲାଇବା ତେବେ ଭାରତୀୟ ସେନା ଉପରେ କଲଙ୍କ ଲାଗିଯିବ । ତା'ର ସାଥୀ ପୂରା ଶିଖ ସମ୍ରଦାୟ ଉପରେ ବି କଲଙ୍କର ଦାଗ ଲାଗିଯିବ । ତାଙ୍କର ଏହି କଥା ସେନାଙ୍କ ମନରେ କର ବା ମରଇ ଯୋଶ ଭରିଥିଲା । ଆଉ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବାହି ଲଗାଇ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଥିଲେ । ଏତେ କମ ସଂଖ୍ୟକ ସୈନ୍ୟ ଓ କମ୍ ହାତହିଆର ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଚାନ୍ଦପୁରା ଓ ତାଙ୍କ ଟିମ୍ ସାବା ପାଇଁ ଲାଗୁ ପାକିସ୍ତାନ ସେନାଙ୍କ ଅଟକାଇ ରଖିବା ସହ ସେମାନଙ୍କୁ ପଛକୁ ହଟିବା ଲାଗି ଯାଇଥିଲେ । ଚାନ୍ଦପୁରାଙ୍କ ଏଭଳି ନେତୃତ୍ବ ପାଇଁ ଭାବ କରିଦେଇଥିଲେ । ଫଳରେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ନିଜର ଏହି ଚାନ୍ଦପୁରାଙ୍କ ଏହି ମହାନ୍ ନେତୃତ୍ବର କାହାଣାକୁ ପାଇଁ ପାକିସ୍ତାନରେ ବର୍ତ୍ତର କଳିତ୍ରରେ ଚାନ୍ଦପୁରାଙ୍କର ଏହି ମହାନ୍ ନେତୃତ୍ବର କାହାଣାକୁ

ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ସନ୍ତି ଦେଓଲ ଏଥୁରେ
ଚାନ୍ଦପୁରୀଙ୍କ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟନ
କରିଥିଲେ ।

ଦେଶ ପାଇଁ ଏକା ଲକ୍ଷ ଜୀବନ ଦେଇଥିଲେ ଫ୍ଲାଇଂ ଅପିସର ନିର୍ମଳକ୍ଷିତ ସିଂ ଶେଖୋନା ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରାରମ୍ଭକ ସମୟରେ ଭାରତର କିଛି ଯୁଦ୍ଧ ଫ୍ଲାନରେ ଆକ୍ରମଣର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ । ଏଯାର ଫୋର୍ମର ୧୮ ସ୍କାର୍ଟନର ଫ୍ଲାଇଂ ଅପିସର ନିର୍ମଳକ୍ଷିତ ସିଂ ଶେଖୋନ ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀନଗର ଏଯାର ବେସରେ ଥାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହ ଥାଆନ୍ତି ଫ୍ଲାଇଟ୍ ଲ୍ୟୁଟନାଷ ବଳଧୂର ସିଂ ଘୁମାନ । ଆଉ ସତକୁ ସତ ୧୪ ଡିସେମ୍ବରରେ ପାକିସ୍ତାନୀ ବାୟୁ ସେନା ଶ୍ରୀନଗର ଏଯାର ବେସ ଉପରେ ଛାନ୍ତି ଏଫ୍-୮ ଜେମ୍ବରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥାଏ ଶ୍ରୀନଗର ଏଯାର ବେସକୁ ବମ୍ବର ଉଡ଼ାଇ ଦେବା । ଏପଟେ ଏଯାର ଟ୍ରୂପିଂ କଣ୍ଠେଲ ସହ ଶେଖୋନଙ୍କର ଭଲରେ ଯୋଗାଯୋଗ ହୋଇ ପାରୁ ନ ଥାଏ । ତେବେ ବି ଶେଖୋନ ଓ ଘୁମାନ ତାଙ୍କର ଛୋଟ ଯୁଦ୍ଧ ବିମାନକୁ ନେଇ ଆକାଶକୁ ଉଡ଼ାଣ ଭିରିଲେ । ଦୁଇଜନିଟିଆ ଏହି ଚିମର ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲେ ଫ୍ଲାଇଂ ଲ୍ୟୁଟନାଷ ଘୁମାନ । ଚରିଆହୁ ବିମ ପଢୁଆଏ । ତୁଳି ଚାଲନା ହେଉଥାଏ । ଏମଟି ପ୍ରିଚିରେ ଘଟିଲା ଏକ ଅଘଗଣା । ଲ୍ୟୁଟନାଷ ଘୁମାନ କେବଳଥିର୍ଦ୍ଦୁ ନେବାର କିଛି ସମୟ ପରେ ହେଁ ସେ ଭିଜୁଆଳୁ ହରାଇଲେ । ତେଣୁ ଏକା ଏକା ଶେଖୋନଙ୍କୁ ପାକିସ୍ତାନର ଗୁରୁ ବିମାନ ସହ ଲଜ୍ଜାବକୁ ପଢ଼ିଲା । ସାହସର ସହ ଓ କୌଶଳ ସ୍ୟବହାର କରି ଲକ୍ଷ ସେ ପାକିସ୍ତାନର ଦୁଇଟି ଯୁଦ୍ଧ ବିମାନକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲେ । ଏହି ସମୟରେ ପାକିସ୍ତାନର ଅନ୍ୟ ଚାରେଟି ଯୁଦ୍ଧ ବିମାନ ଚାଲିଆସିଲେ ନିଜ ଥାଏକୁ ସାହାୟ କରିବା ପାଇଁ । ଆଏ ଶେଖୋନଙ୍କୁ ଚାରି ଶତ ବିମାନ ଘୋରିଗଲେ । ତେବେ ବି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଏକା ଲଜ୍ଜିବା ଜାରି ରଖିଲେ । ଶେଖୋନଙ୍କ ଜେଗ୍ରୁ ପାଇଁ କେବୁ ବାଯାର ଚାରେଟ କରୁଥାନ୍ତି । ତଥାପି ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ କେବି ହୋଇପାରୁ ନ ଥାଏ । ଶେଖୋନ ବେଶ କୌଶଳର ସହ କେବୁ ଉଡ଼ାଉଥାନ୍ତି । ହେଲେ ଥରେ ପାଇଁ କେବୁ ଶେଖୋନଙ୍କ ଜେଗ୍ରୁ ଚାରେଟ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲା । ଏପଟେ ଏଯାର ଟ୍ରୂପିଂ କଣ୍ଠେଲ ସମ୍ବାଦୁଥିବା ସ୍କାର୍ଟନ ଲିଡ଼ର ବାରେତ୍ର ସିଂ ପଠାନିଯା ତାଙ୍କୁ ବେସକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ହେଲେ ଶେଖୋନ ତାହା ନ ଶୁଣି ଶୁଣୁ ସହ ଲଜ୍ଜିବା ଜାରି ରଖିଲେ । ଶେଷରେ ତାଙ୍କ କେବୁ ଦୂର୍ଭଳାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଏହା ଦେଖୁ ପାକିସ୍ତାନ ବିମାନ ଫେରିଗଲା । ଶେଖୋନ ବିମାନରୁ ବାହାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ହେଲେ ସଫଳ ହେଇ ନ ଥିଲେ । ବିମାନର ଅବଶେଷ ତ ମିଳିଲା, ହେଲେ ଶେଖୋନଙ୍କ ଶରୀର ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ୨୭ ବର୍ଷ ଦୟପରେ ସେ ଦେଶ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଶେଷ ନିଶ୍ଚାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶତ ବି ସହ ଥିଲା । ସାହସର ପାକିସ୍ତାନ ଏଯାରପୋର୍ବ ବି ତାଙ୍କର ଏତି ଯାଦୁକରା ଦେଖୁ ରଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

ପିଲ୍ଲ ମାର୍ଶଲ ଶ୍ୟାମ ବାହୁଦାର

ମେଜର ଜେନେରାଲ ଇଞ୍ଚାନ କାରିଦୋକ୍ଷୀ

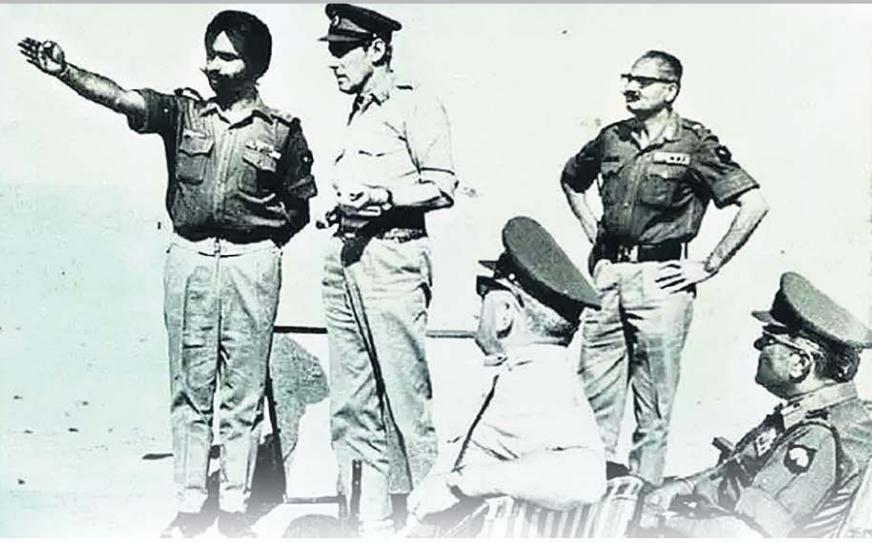
ବ୍ରିଗେଡ଼ିଯର କୁଳଦୀପ ସ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରପୁରୀ

ପ୍ଲାଇଁ ଅପସର ନମକଜତ ସଂଶୋଭନ୍ତି

ରାମେଶ୍ୱର ନାଥ କାତ୍ର

ନିଜ ଗୋଡ଼କୁ ନିଜେ କାଟିଥିଲେ ମୋଜର ଜେନେରାଲ ଇଅନ କାରଦୋକୋ: ୧୯୧୮ମସିହା
ଭାରତ-ପାକ ପୁଷ୍ଟ ଚାଲିଥିବାବେଳେ ଇଅନ କାରଦୋକୋ ଫ୍ରେଲିଂଟନ୍‌ର ଡିପ୍ରେସ୍‌ବୁ ସର୍ଜିସେସ୍‌ସ୍କାଫ୍‌କଲେଜରେ
ଏକ ପାଠ୍ୟକମାରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥାନ୍ତି । ଆଉ ତାଙ୍କ ବାଗଲିଯିନ ୪/୪ ଗୋର୍ଗ୍ ରାଜପତ୍ର ପୂର୍ବ ପାକିସ୍ତାନ
ସୀମାରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥିବାବେଳେ ବାଗଲିଯିନର ସେକେଣ୍ଟ ଇନ୍ କମାଣ୍ଡ ଶହୀଦ
ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ ଇଅନ କାରଦୋକୋଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ଲାନ ମେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା । ଆଉ ସେ ଠିକ୍
ସମୟରେ ଯାଇ ନିଜ ବାଗଲିଯିନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ୭୫୦ ଜଣିଆ ଏକ ଛୋଟିଆ ବାଗଲିଯିନ ଥୁଲା
କାରଦୋକୋଙ୍କର । ତା'ସହ ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଟିଲେରା ଓ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ବି ଥିଲା । ତେବେ ବି ସେମାନେ
ବାଲ୍କାଦେଶର ଇଲହିବଜ୍ର ନିଜ କବଜାକୁ ଆଣିପାରିଥିଲେ । ପାକିସ୍ତାନର ଦୁଇଜଣା ଆର୍ମି ବ୍ରିଗେଡ୍‌ସ୍, ଜଣେ
କଲୋମେଲ୍, ୧୦୩ ଅଧିକର ସହ ୭୦୦୦ ଜଣିଆ ପ୍ଲୁ ଆମ୍ସମର୍ପଣ କଲେ । ଯାହାକି ଏକ ବଡ଼ ସଫଳତା
ଥିଲା । ଏହାବାଦ-ବାଲ୍କାଦେଶର ବନ୍ଦାଙ୍କୁ ବିଷ୍ୱାସପ୍ରଦ ସହାୟତାରେ ପାକିସ୍ତାନରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର ଦାଇରେ ବି
ତାଙ୍କୁ ଦିଆୟାଇଥିଲା । ଏହି ମିଶନରେ ବି ସେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ଆହତ ବାଲ୍କାଦେଶାଙ୍କୁ ଆର୍ମି
କ୍ୟାମପକ୍ଷ ନେବା ଗାସ୍ ବି ସେ ନେଇଥିଲେ । ହେଲେ ସେ ଜାଣି ନ ଥୁଲେ ରାଘ୍ୟରେ ଲ୍ୟାଣ୍ ମାରନ ଖଞ୍ଚା
ଯାଇଥିଲା । ଆଉ ତାଙ୍କ ପାଦ ଏକ ଲ୍ୟାଣ୍ ମାରନ ଉପରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଝାଷ୍ଟ ହେଲା
ଓ ସେ ଗୁରୁତ୍ବର ଆହତ ହେଲେ । ରକ୍ତାଙ୍କୁ ହୋଇ ସେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ଜଣେ ବାଲ୍କାଦେଶୀ ବନୀ ଏହା ଦେଖୁ
ତାଙ୍କୁ ଆର୍ମି ସେନାଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ । ଆଉ ଆର୍ମି ସେନା ତାଙ୍କୁ ଆର୍ମି କ୍ୟାମପକ୍ଷ ନେଇଗଲେ । ହେଲେ
କ୍ୟାମପରେ କେହି ତାଙ୍କୁ ନ ଥୁଲେ । ତେବେ ଫେରିବା ପରେ ସେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଟିକ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେ
ସେମାଙ୍କୁ ମର୍ପଣ ମାଗିଲେ । ହେଲେ ତାହା ମହିଳା ନ ଥିଲା । ସେ ଆଉ ଏକ ଡିଷ୍ଟାର୍ଜି ବି ମାଗିଲେ, ହେଲେ
ତାହା ବି ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ସେମାଙ୍କୁ କହିଲେ ତାଙ୍କ ଖୁକରୀ ନେଇ ତାଙ୍କ ଗୋଟ କାଟି ଦେବାକୁ । କିନ୍ତୁ
କେହି ରାଜି ହୋଇ ନ ଥୁଲେ । ଶେଷରେ ସେ ନିଜ ଗୋଟ ନିଜେ କାଟିଲେ । ଏହାପରେ ତାଙ୍କ ଯୁନିଟ ମେଜର
ମହିଳଦ ବସୀର ନାମକ ପାକିସ୍ତାନ ସର୍ଜନଙ୍କୁ ଧରି ଆଣିଲେ । ସେ କାରଦୋଜଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କଲେ ।
ପରେ କାରଦୋଜଙ୍କର କାଠର ଗୋଟ ଲଗାଯାଇଥିଲା । ସାଧାରଣତଃ ଶାରାରିଭାବେ ପିର ନ ଥୁଲେ
ସେମାରେ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳି ନ ଥାଏ । ହେଲେ କାରଦୋଜ ନିଜକୁ ପିର ରଖୁବା ପାଇଁ ଅନେକ
ପରିଶ୍ରମ କଲେ । ଶେଷରେ ସେ ଫିଜିକାଲ ପିଟନେସରେ ଅନେକ ଅଧିକରଙ୍କୁ ବି ପଛରେ ପକାଇବାରେ
ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଜେନେରାଲ ତାପିଶାର ନାରେନ ରାଜନାଙ୍କ ସହ ଲବାଧ ଯାଇଥିଲେ ।
ଯେହେତୁ ସେ ବରପାବୁ ପାହିତ୍ରୀ ଅଞ୍ଚଳର କାଠଗୋଡ଼ରେ ଚାଲିବାରେ ସମ୍ଭବ ଥିଲେ, କେନେରାଲ
ରାଜନା ତାଙ୍କୁ ଏକ ବାଗଲିଯିନ କମାଣ୍ଡ କରିବାକୁ ଦେଲେ । ପରେ ୧୯୪ ମସିହା ୧ ମାର୍ଚ୍‌ରେ ସେ
ବ୍ରିଗେଡ଼ିଯର ପଦକୁ ଉନ୍ନିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଭାରତ ମାଟାର ଏମିତି ଅନେକ ବୀରପୁଣ୍ଡଙ୍କ ସାହାସ, ଶୌର୍ଯ୍ୟ ଓ ରଣନାତି ଯୋଗୁ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ବାରମ୍ବାର ପରାଜ୍ୟର ସ୍ଵାଦ ଚାଖିବାକୁ ବାଧ ହୋଇଛି । ଆଉ ଭାରତ ମାତା ପିତ୍ରଙ୍କ ବିଜ୍ୟର ଚାକା ।

ଶିବାନୀ ମହାନ୍ତି

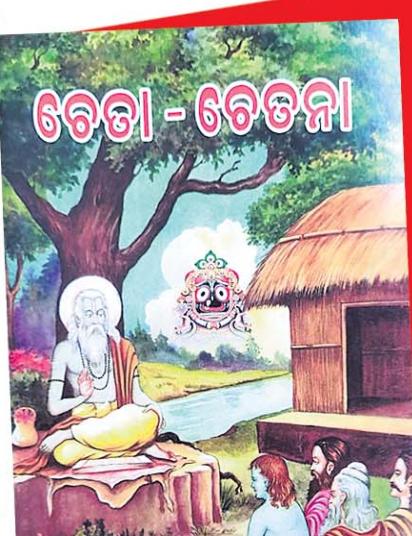
ଡିବେମ୍ବର ମାସର ପ୍ରଥମ ରବିବାରା । ଅପରାହ୍ନ ସମୟ । ସାତପଢ଼ା-ପୂରୀ ରାତ୍ରାରେ କିଛିଦୂର ଯିବାପରେ ବାଟରେ ପଡ଼େ ମଞ୍ଜଳବି ଏମ.ଇ ସୁଲ୍ଲ ଛକ । ଏଠାରୁ ଆଲୁପାଶଣା ଗାଁ ପ୍ରାୟ ୭କି.ମି ଦୂର । ଗାଁ ଭିତରକୁ ଯିବାବେଳକୁ ବେଳ ରତରତ । ଗୋପିନାଥପୁର ପାଶାରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ହାଲକା ହାଲକା ଶାରୁଆ ପବନ ଦେଖରେ ବାଲୁଆଧା । ଦେଖାହେଲେ ଜଣେ ବୟସ ବ୍ୟକ୍ତି । ବୟସ ପାଖାପାଖୁ ଓ ହେବ । ବାରଣାରେ ମୟିଶା ପକାଇ ବସି କିଛି ଲେଖିବାରେ ମନୋନିବେଶ କରିଥାନ୍ତି । ପାଖରେ ଥାଏ ଗୋଟେ ଖୁଲାମୁଣ୍ଡି । ପରିଚଯରୁ ଜାଣିଲୁ ଲେଖ ଏମିତି ଜଣେ ମଣିଷ, ଯିଏ ଦାୟ ଏ ଦଶଶି ଧରି ତାଙ୍କର କଳମ ଚାଳନାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏକାଧିକ କାବ୍ୟ କବିତା । ଜାବନବ୍ୟାପୀ ସହିତ୍ୟ ସାଧାନା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଡିଶା ସହିତ୍ୟ ଏକାତେମୀ ସମେତ ବିଜନ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ମିଳିଛି ବହୁ ସମ୍ଭାନ ଓ ପୁରସ୍କାର । ଲେଖ ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଜେନା । ଜନ୍ମ ୧୯୧୯୧୯୭୮ମସିହାରେ । ପିତା ବିନାୟକ ଜେନା, ମାତା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଦେଇ । ଘର ପୂରୀ ଜିଲ୍ଲାର କୃଷ୍ଣପ୍ରାଦ କ୍ଲି ଅଧୀନ ଆଲୁପାଶଣା-ଗୋପାନାଥପୁରରେ । ଲେଖାଲେଖ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ପିଲାଟି ଦିନରୁ ହୁଏ ଆଗ୍ରହ । ସେ କୁହନ୍ତି, “ଗାଁ ଟାଶଳୀରେ ପଡ଼ିବା ପରେ ସାତପଢ଼ା ଉ.ପ୍ର. ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପଡ଼ିଲି । ଆଉ ସେହି ସୁଲ୍ଲରେ ସାରଙ୍ଗେ ସହିତ୍ୟ ପତା ସମୟରେ ମୋ ଭିତରେ ଲେଖିବାର ଭାବନା ଆସିଥିଲା । ମୋତେ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା ବିଭିନ୍ନ କବି, ଲେଖକଙ୍କର ସହିତ୍ୟକୃତି ପଡ଼ିବାକୁ । ଏଥରୁ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା ମିଳୁଥିଲା । ଆଉ ଯାହା ମନକୁ ଆସିଥିଲା ମୁଁ କବିତା ଆକାରରେ ଲେଖି ପକାଇଥିଲି । ଏହା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଫଳାଶ୍ରଣାରୁ । ଆଗକୁ ବି ଆଉ ବେଶି ପାଠ ପଡ଼ିପାରି ନ ଥିଲି । ଘରର ଆର୍ଥିକ ପରିଷ୍ଟତି ଭଲ ନ ଥିବାରୁ ଲିଙ୍କରରେ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଉଥିଲି । ବାପାଙ୍କ ସହ ମାଛ ଧରିବା ଭିତରେ ମୋତେ

ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ କରୁଥିଲି ସହିତ୍ୟ ସାଧନା

ଚିଲିକା କୁଳରେ
 ତାଙ୍କ ଘର, ପିଲାଟି
 ଦିନରୁ ସେ ଦେଖାୟାସୁଛନ୍ତି
 ଚିଲିକାର ରୂପବର୍ଣ୍ଣଳୀକୁ;
 ଯାହା ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି
 କରିଛି ସୁଜନର ସମ୍ମାରା
 ବୟସ ୭୭ ପିସାରିବା
 ପରେ ବି ଅଣ୍ଣା ସଳଖୁ
 ଛିଡା ହୋଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି
 ସତ କିନ୍ତୁ କାବ୍ୟ କବିତା
 ଲେଖାର ଧାରା ଏବେ
 ବି ରାନ୍ଧି ରଙ୍ଗିଟି

ସବୁରୁ ଯାହା ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା ତାହା ଥୁଳା ଚିକିକାର ଦୃଶ୍ୟାରଙ୍ଜି । ଘରରୁ ଫେରି ସେବବୁକୁ କାଗଜରେ ଲେଖୁ ବସୁଥିଲା । ଆଉ ମୁଁ ଲେଖୁଥିବା କାବ୍ୟ କବିତାଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟ ଅନୁରାଗୀଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା ଦି କରୁଥିଲା । ଏଥୁରେ ସେମାନେ ମୋତେ ଉପାହିତ କରୁଥିଲେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ଏକାଧିକ ଭଜନ, ଚଉତିଶା ଓ ଗୀତ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ସାଇତି ସାଇତି ବହୁତ ଗୀତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସମୟକୁମେ ଲେଖୁଥିବା ଗୀତ, ଭଜନ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧକୁ ନେଇ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ମନବଳାଙ୍ଗଥିଲା । ହେଲେ ଅର୍ଥ ଅଭାବୁ ତାହା ସଫଳ ହୋଇପାରୁ ନ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖରେ ଦୁଃଖ ବସୁଥିଲା । ଏକଥା ଦେଖୁ ଆମ ପରିବାରର ସମ୍ପର୍କୀୟ ସୁବାସିଳ ଖୁବ୍ବି ମୋତେ ସାହାସ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କିଛି କଂସାବାସନ ଦେଇ କହିଲେ, ‘ଦୁମର ବହି ଛାପିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ଚଙ୍ଗା ଦରକାର ତୁମେ ଏହାକୁ ବନ୍ଦକ ରଖୁ ଦୁମ କାମ କର ।’ ଏକଥା ଶୁଣି ମୋ ମନ କୁଣ୍ଡଳେମୋଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଖୁବ୍ବିଙ୍କ କଥାଯୁଷାରେ ଚଙ୍ଗା ଆଣି ପୁରା ସର୍ବମଙ୍ଗଳା ପ୍ରେସର ମାଲିକଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲା ଆଉ ମୋର ପାଶୁଲିପି ‘ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା’ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । କୋଶାର୍କିଠାରେ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ବୁଡ଼ି ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ପୁସ୍ତକ ଉଲ୍ଲୋଚନ କରିଥିଲା । ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଥିଲା ସବୁଠାରୁ ଖରଣାୟ ଦିନ । ସେବେଠାରୁ ଆଉ ପଢନ୍ତୁ ଫେରି ଚାହିଁନାହିଁ, ଲେଖାଲେଖୁ ପ୍ରତି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଯାଇଛି; ଯେଉଁଥୁରେ ମୋ ପଢ଼ି ଜୟମୁହେତୀ ବି ସହଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଥରେ ମୋ ଲେଖାକୁ ପଢ଼ି ଆମ ଗାଁକୁ ଆସୁଥିବା ଲୁଗା ବ୍ୟବସାୟୀ କାର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରଧାନ ନିଜ ଆଗ୍ରହରେ ‘ବାବା ଚଉବର’ଙ୍କ ଭଜନ ପାଶୁଲିପିକୁ ଛାପିଥିଲେ । ଏହାପରେ ମୋର ଅନ୍ୟସବୁ ପାଶୁଲିପିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ବହି ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଭାରତୀ ଗୀତିକା, କଳାଚାରୀ, ଯୁଗଦର୍ପଣ, କବିତା ମାନସୀ, ମଥାମଣି, ଯୁଗକୋଳଜି, ଶ୍ରାଗାମ ଗୀତ ମାଧୁରୀ, ରୂପସା ଲେଖିକା, ଏକାମ୍ରନବରା, ସଙ୍ଗାତ ମାତୃତ୍ୱି, ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାରାଥଙ୍କ ଲୀଳାକ୍ଷେତ୍ର ଚିଲିକା, କାଳଜୟୀ ଚିଲିକା କାଳିଜାଇ, ଚଉବର ଚଉତିଶା, ସତୀଦାହ, ନୀଳଲହ୍ରିର ସ୍ଵର, କୁମାରୋସବ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଶ୍ରୀବଳୀ ଆଦି ପୁସ୍ତକ ରହିଛି । ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ପାଇଁ ୨୦୧୭ରେ ଡିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ମୋତେ ସମ୍ବାନିତ କରିଛନ୍ତି । ଏଥୁଥାରୁ ମାନସି ସମ୍ବାନ, ନଦୀଲା ପାରିକୁଡ଼ି, ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନ ସମ୍ବାନ ପୁରୀ, ଗଜପତି ବୀରକିଶୋର ଦେବକିଂତାରୁ କିଶୋର କବି ସମ୍ବାନ, ମାଣିକପାତଣା ସାଞ୍ଚୁତିକ ପରିଷଦ ତରଫରୁ ସମ୍ବାନିତ, ଯୁଗଜ୍ଞେତି ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ, ବ୍ରଦ୍ଧିଗିରି, ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ସାହିତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତ ପରିଷଦ ପୁରୀ, ଶ୍ରୀନାଲାଚଳ ନିଶ୍ଚଳ ଉତ୍କଳ ପାଲାଗାୟକ ପରିଷଦ ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ଚିକିତ୍ସା ମହୋସବ ସାତପଢ଼ା ଆଦି ଅନେକ ସାହିତ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛି । ମୋର ଜାହା ଜୀବନ ଶୋଷ ସମୟ ଯାଏ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ନାମ ଜପୁଥିବି, ତାଙ୍କର କୃପାରୁ ମୋର କଳମ ଚାଲୁ ରହିଥିବ । ଏବେ ମୁଁ ଗାଁରେ ରାମନବମୀ ଉତ୍ସବ, ସାହିତ୍ୟ ଆସର, ପାଠାଗାର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆମୁସତୋଷ ପାଉଛି ।

ଜୀବନ

-ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଗନ୍ଧାୟତ

ଗଣେ ଖାଇ
ଖଣ୍ଡ ପିନ୍ଧି
ଚାଖଣେ ଥାନରେ
ପାରୁତ ଯଦି
ଦଣେ ମୁମେଇ !

ଜାଣ ଯେ
ଜୀବନ ପରି ଜୀବନଟେ
ଜିଜଚ ତୁମେ ଜ !

- 'ମୁହଁସିତମ', କମ୍ପ୍ୟୁଟର ନଗର,
ରାୟଗଡ଼ା
ମୋ: ୯୪୩୭୫୦୯୭୫୫୫

କେହି ଜଣେ

-ସୃତି ରଞ୍ଜନ ତ୍ରିପାଠୀ

କହି ତ ନାହିଁ ସେଠି
ନା' ମୁଲ ବଗିଚା, କଣ୍ଠାବଣ
ନା' ଅଛି ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକର ଶୋଷ ପଛରେ
ଗୋଡ଼େଇ ଯିବାର କୁହକ ବାଟ,
କେହି ଜଣେ ଏବେବି ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତରେ
ତିଆରୁଛି
ଅଗମ୍ୟ ଅତୀତ ଲଳାଟ ।
ଯେଉଁଠି ଦିନେ ରଚା ହୋଇଥିଲା
ସହର, ସହଯାତ୍ରୀ ସହୋଦର
ସେସବୁ ଏବେ ଗୋଟେ ଗୋଟେ
ଅସ୍ତରୁ ଚରିତ୍ର, ସଂକାପର ସକୋହନ
ଭୂମିକା ମାନଙ୍କ ପାଦଚିନ୍ତି ଉପରେ
ମୁରୁକି ହସ୍ତୁତି ସଂକ୍ଷର ବତୀଘର,
କେଜାଣି କେହି ଜଣେ ସଲମ୍ବୁଛି

ତବ୍ୟ ଆଗହୁକର ସ୍ଵପ୍ନର
ଅଭିସାରିକାର ଶରବାଣାରେ
ଲାଜେଇଲେଣି ଅପେକ୍ଷା ରହୁର କୁଞ୍ଜବନ ।
ଯେଉଁ ନାହିଁ କୋରଢ଼ରେ
କୁହୁତି ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ପକ୍ଷୀ ମୁଗଳ
ଶଙ୍ଖାଲୁଥିଲେ କୋହ, ମୋହ, ଲାଜ ଲାସ୍ୟ
ବରଂ ନ ଝରୁ ସେଠି ଖାଉଁବଣ ପାଙ୍କରେ
କାର୍ତ୍ତିଳ ଶାତୁଆ ଲହର
ଏବେ ବି କେହି ଜଣେ ଅନେଇ ବସିଛି
କେଉଁ ଅନାଗତର ପାଦଶବ୍ଦୁ
ପୁଣ୍ୟତୋଯାର ନଗରୁକୁରେ ଭାସିଲାଣି
ସବୁଜ ପ୍ରେମର କଷ୍ଟ ସ୍ଵର.... ।

-ଜଟଣୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧ
ମୋ: ୯୪୩୮୭୧୫୩୮୮୯

ଜୀବନ ପାତ୍ର ହୋ...

- ସୁତିତ୍ରା ମିଶ୍ର

ଗତ କିମ୍ବିଦିନ ହେବ ଖୁବ ବିଚିଳିତ ଲାଗୁଥିଲା ତା' ମନ । ଠକୁର ଘରେ ଅନେକ ସମାବସିରିତିବୁଜା ଗାହିଁରହିଥିଲା କୁନିପଣେଟିରେ କାଳିଆର ଆଖିକୁ । ତକା ଆଖିରୁ ଖେର ପଢୁଥିବା କରୁଣାର ଧାରେ କିରଣ ଛୁଲୁଗଲା ତା' ର ହୃଦୟ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ।

ମାୟା ମୋହର ଜାଲରେ ଓଡ଼ପ୍ରୋତ ଛଦି ହୋଇଯାଇଥିବା ତା' ମନ କାହିଁକି କେଜାଣି ଖୁବ ଅଶାକ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା ବିଗତ ଦିନମୁଢ଼ିକରେ । ସେଇ ଆକ୍ରାମକା ଅବସ୍ଥାରେ ତା' ଅବତେନ ମନ ଗାହୁଥିଲା ମୁକ୍ତି - ନା ଆଉ ନୁହେଁ, ଏଥର ସମସ୍ତ ମୋହ ମାୟାର ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବ ସେ । ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ସହ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ପକାଇଲା ଗୁଣ୍ଗୁଣ୍ଗୁ ହୋଇ ।

ପିଲାମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘର ସଂସାରରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ସ୍ବାମୀଙ୍କ ପାଖରେ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଦାୟିତ୍ୱ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତମୁଜା ପାଇଁ ସମୟ କାହିଁ ? ମିଛ ମୋହରେ ଯାଣିହୋଇ ଅଣନିଶ୍ଚାସୀ ହୋଇପଡ଼ିଲାଣି ସେ ।

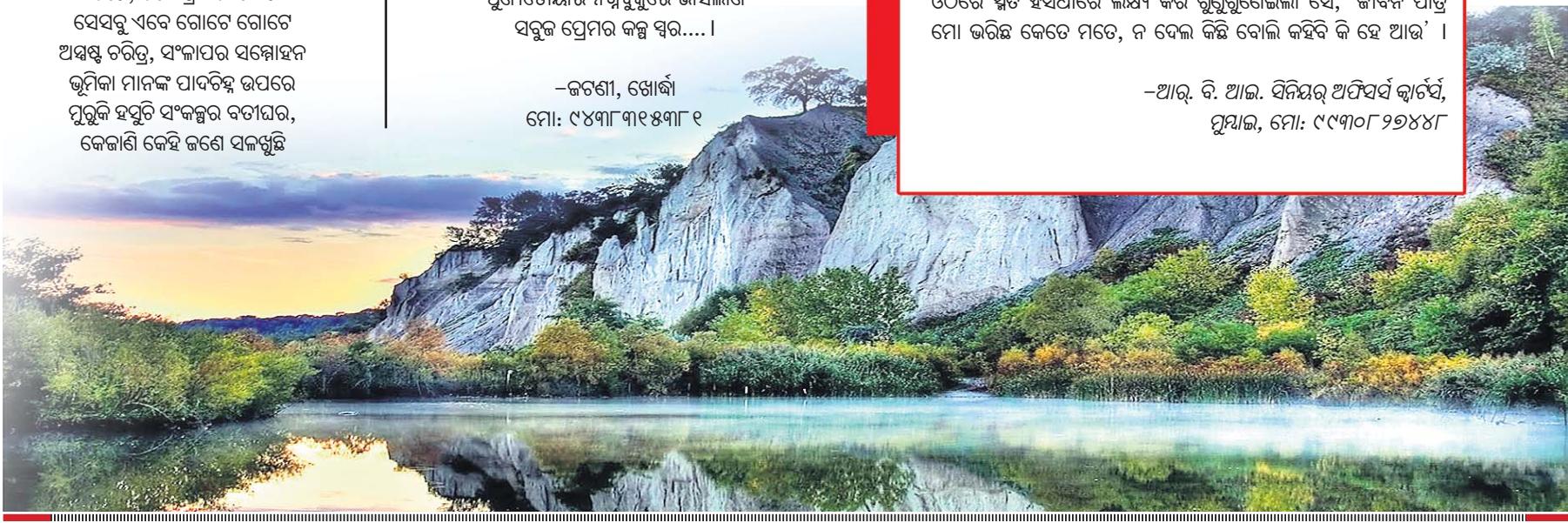
ଠକୁର ଘର ଅନ୍ଧିଷ୍ଠି ସପା କରୁଥିବାବେଳେ ହାତରେ ବଜିଲା କନା ପୁଡ଼ିରିଏ । ବାହାରକୁ କାହିଆଣି ଆଗ୍ରହରେ ଦେଖେ ତ ସେଇଟି ପାଚକନାରେ ବନ୍ଦା ହୋଇ ଯଦରେ ରଖା ହୋଇଥିବା କରିଛି ପୁଞ୍ଜାଏ । ହାତରେ ପୁଠେଇ ଧରିଲା ସେତକ । ମନ ଫେରିଗଲା ତରିଶ ବର୍ଷ ତଳକୁ ।

ସେଇ କରିଛି ତା' ବାହାରର ସମୟର । ଶାଶ୍ଵତରୁ ଆସିଲାବେଳେ କାନିରେ ବାନି ଆଶିଥିବା ସେ କରିଛି ସେମାନେ ସ୍ବାମୀ ସ୍ବୀ ଦୁହେଁ ଖେଳିଥିଲେ ବାହାବେଦି ଉପରେ, ପୁଣି ଖେଳିଥିଲେ ଶାଶ୍ଵତରେ । ବୋଉର ମୁହଁ ଖଲସି ଉଠୁଥିଲା କରିଛି ମୁଠାକ ଭିତରେ ।

ଜାବନ ରାତ୍ରାରେ ହସିଖେଳି ଆଗରୁ ବଢ଼ିବାର ମନ୍ତ୍ରରେ ମନ୍ତ୍ରିତ ସେ କରିଛି ଭିତରୁ ମହିଳି ଆସୁଥିଲା ତା' ବାପଯରର ମିଠାବାସ୍ତ୍ର । କରିଛି ଖେଳିଥିବା ଭାଜକମାନଙ୍କର ତୁନିତୁନି ଥଙ୍କାମଙ୍କା କାନରେ ବାରୁଥିଲା । ଖେଳରେ ହାରିବା ଜିତିବାକୁ ହସି କୌତୁକରେ ବଦଳେଇ ଦେଇ ସଂସାର ବାଟରେ ହାତ ଧରାଧରି ହୋଇ ଚାଲିବା ଶିଖେଇଥିଲା ସେ କରିଛି ପୁଞ୍ଜା ।

ଅତୀତର ଛୋଟ ଛୋଟ ଖୁବିକୁ ଦେଖୁପାରୁଥିଲା ତମୁଜା ପାଚକନାରେ ଗୁଡ଼ାହୋଇଥିବା ମୁଠୀ କରିଛି ତିତରେ । ମନଶାନ୍ତ ଲାଗୁଥିଲା । ଅତୀତର ଛୋଟଛୋଟ ଖୁବି ସବୁକୁ ସାଥୀରେ ଧରି ଜୀବନ ରାତ୍ରାରେ ଚାଲିବାବେଳେ ସୁଗମ ହୋଇଯାଏ ଯାତ୍ରା । ସେ ଚାଲିବାରେ ଥଙ୍କାପଣ ନ ଥାଏ । ମୁଠୀ କରିଛି ଭିତରେ ତମୁଜା ଫେରିପାରୁଥିଲା ଅତୀତର ଅନେକ ଖୁବିର ମୁହଁର ; ଯାହା ତାକୁ ବାଚଗଲିବା ନିମିତ୍ତ ଯୋଗାର ଦେଉଥିଲା ଅସୁମାରି ସାହସ । ମୋହମାୟାରେ ଯାଣିହୋଇ ମୁକ୍ତିର ବାଟ ଖୋବୁଥିବା ତା' ମନ ସ୍ଵର୍ଗାରେ ସେଇ ଅତୁଆ ସୁତାରେ ଗୁଡ଼େଇ ହୋଇ ପଢୁଥିଲା ପୁଣିଥରେ । କାଲିଆ ଓଠରେ ଖିଲ ହସଧାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ମୁଣ୍ଗୁଣେଇଲା ସେ, 'ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛ କେତେ ମତେ, ନ ଦେଲ କହି ବୋଲି କହିବି କି ହେ ଆଉ' ।

-ଆର. ବି. ଆଲ. ସିନିମର ଅଣିସର୍ କାର୍ଯ୍ୟ,
ମୁୟାଳ, ମୋ: ୯୫୭୦୮୭୭୪୪୮

ଭୁଲିଯାଆକି ଅଜୟ

ବଳିଉତ୍ତର ବିଶିଷ୍ଟ ଆହ୍ଵାନ ମାକ୍ଷର ବୀରୁ ଦେବଗନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଜୟ ବଳିଉତ୍ତରେ ଏବେ ଜଣେ ଅନ୍ୟତମ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତା । ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ଅନେକ ସିନ୍ମେମା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ବେଶ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିଛି । ଏବେ ବିଶେଷଭାବରେ ରୋହିତ ସେଇଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର କେମେସ୍ଟ୍ରି ବେଶ ଜ୍ଞାପନ୍ତି । ହେଲେ ଅଜୟ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟାକଲେ ବି ମନେରଖ୍ୟାତ୍ମକ ନାହାନ୍ତି । ତାହା କ'ଣ ଜାଣିବେନି ? ଏ ନେଇ ଅଜୟ କହନ୍ତି, “ଅସଲ କଥା ହେଲା ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ମ୍ୟାରେଇ ଆନିଭର୍ତ୍ତର ତେବେମନେ ରଖୁଣାରୁନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ବିଶ୍ୱଯରେ ମୋତେ ପୂର୍ବର ସତନା ଦିଆଯାଏ ଆଉ ମୁଁ ସେ ନେଇ

ଆଳି

ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

ଶ୍ରୀଦା କପୁରଙ୍ଗ ତିମାଣ୍ଡ ଏବେ କାହିଁରେ କେତେ
‘ସ୍ରୀ-୨’ ବକ୍ତ୍ଵା ଅଧିଷ୍ଠରେ ସୁପରହିଟ୍ ସାଧ୍ୟୟ
ହେବା ପରେ ଏବେ ସେ ଆଉ ଏକ ବିଷୟରେ
ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ସେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ
ରୋଲରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଏବେ ଆଶା
ରଖୁଛନ୍ତି । ତାହା କ’ଣ ଜାଣେ ? ଆକୁନ ।
ଅର୍ଥାତ୍, ସିନେମାଟି ମୂଳରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆକୁନରେ ଭରି ରହିଥିବ । ଆଉ ତାହାର ମୂଳ
ଚିତ୍ର ଥୁବ ଜଣେ ସ୍ରୀ ଲୋକ । ସେ ସିନା
ଏଭଳି ଭାବୁଛନ୍ତି, ହେଲେ ସେଭଳି ଅଫର
ମିଳିବା ହେଉଛି ବଢ଼ି ଜଥା । ଏ ବିଷୟରେ
ଶ୍ରୀଦା କହୁଛି, “ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ମୋ
ଜ୍ୟାମୟର ପ୍ରତି ସଚେତନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
ଏଣିକି ଏମିତି ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବି
ଯାହା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରୁଥିବ ।
ନିଜକୁ କାହାପି ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଭୂମିକାରେ
ବାନ୍ଧି ରଖୁବି ନାହିଁ । ହୁଏତ ଏଥୁପାଇଁ
ମୋତେ କେତେଟି ଅଫର ହାତଛେଡ଼ା
କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ, ହେଲେ ସେ ନେଇ
ଚିକେ ହେଲେ ଅନୁଶୋଚନା କରିବି
ନାହିଁ ।” ଶ୍ରୀଦା ସିନା ନିଜେ ଏମିତି
ଭାବୁଛନ୍ତି, ହେଲେ ଯେଉଁ
ପ୍ରଯୋଜକ ତାଙ୍କୁ ସାଇନ୍ କରିବେ
ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମନ କଥାକୁ
ଠିକ୍ ଭାବରେ ଝୁଣ୍ଡପାରିଲେ
ହେଲା । ଦେଖାଯାଉ, କେଉଁ
ପାଣି କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛି !

ଆଲିଆଙ୍କ ପଡ଼ୁଏପଢ଼ି

ଆଲିଆଙ୍କ ପାହାପଡ଼ି-ଏକଥା ଜାଣିବା ପରେ କେହି ଛୁଟେ ଭାବୁଥୁବେ ଯେ, ବୋଧଛୁଏ ଏବେ ସେ ପୁଣି ଥରେ ପାଠ ପଡ଼ିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ହେଲେ ଅସଳ କଥା ସେଇଆ ନୁହେଁ । ଆଲିଆଙ୍କର ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି । ରାତ୍ରିବୋଜନ ପରେ ଶୋଇବାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଗୋଟିଏ କାମ ଯେମିତି ବି ହେଉ କରନ୍ତି । ତାହା କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ? ପ୍ରତିଦିନ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ସେ କିଛି ସମୟ ନିଜ ମନ ପଥଦର ବହି ପଡ଼ିଥାଆନ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ ଆଲିଆ କହନ୍ତି, “ପିଲାଦିନେ ଥରେ ମୁଁ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ବେତ୍ତ ଉପରେ ବହିଟିଏ ପଢ଼ୁଥିଲି । ଏହା ଦେଖୁ ପାପା (ମହେଶ ଭଜ) ମୋ ପାଖକୁ ଆସି ଏନେଇ ମୋତେ ବେଶ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ସେବୋତ୍ତରୁ ଆଜିଯାଏ ରାତିରେ ବିଛଣାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ମୋ ମନ ପଥଦର ବହି କିଛି ସମୟ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହାବ୍ରାତା ମୋ ମନକୁ ଶାନ୍ତି ଆସେ ଏବଂ ଭଲ ନିଦ ଛୁଟା । ଏହାବାଦ ଦିନରେ ସମୟ ମିଳିଲେ ସେହି ବହିର ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଜିନିଶକୁ ଡାଏରାରେ ଲେଖୁରଖବାକୁ ଭୁଲି ନ ଥାଏ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୋର ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଜାରି ରହିଛି ।” ଆଲିଆଙ୍କ ବଲିଉଡ଼ କ୍ୟାରିଯିର ଜଣେ ଶିଶୁ କଳାକାର ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସିନେମାଟି ଥିଲା ‘ସଂଘର୍ଷ’ ।

ଗ ବର୍ଷ ବୟସର ଆଲିଆ ଏହି ଚଳକ୍ତିରେ ପାତି ଜିଞ୍ଚି ପିଲାଦିନ ଭୁବିକାରେ ଅଭିନୟନ କରିଥିଲେ ।

ଶୁଭଦିନକୁ ଅପେକ୍ଷା

ଭାରତ ପୁଷ୍ପରାଗ ଏଥର ଏକାଧାରରେ ଏକ ପିଲ୍ଲାର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବା ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପରି ଗୁରୁଦୂଷାଯିଦ୍ୱାରା ଭୁଲାଇଛନ୍ତି । ଚିତ୍ରଟିର ଗାଇଗଳ ରହିଛି ‘ଦର୍ପଣ’ । ଏହି ଦର୍ପଣ ପଛରେ ଏଭଳି କଥା ଲୁଚି ରହିଛି ଯାହା କାହାଣୀରେ ଗୋମାଞ୍ଚ ଭରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏଭଳି ଏକ ଭିନ୍ନ କଥାବୁନ୍ଦୁ ଆଧାରକରି ସିନେମାଟିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଦର୍ପଣାୟନ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାର ହାତରେ ବ୍ୟାନରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉଚ୍ଚ ଚିତ୍ରର କାହାଣୀରେ ସୟାପେବ୍ରା ଓ ଥ୍ରୀଲର ଭରି ରହିଛି । ପିଲ୍ଲାଟିର କାହାଣୀ ରଚନା କରିବା ସହ ପ୍ରୟୋଜନା ଦାୟିତ୍ବ ଭୁଲାଇଛନ୍ତି ଦିଲୀୟ କୁମାର ସାହୁ । ପିଲ୍ଲା ବିଶ୍ୟରେ ଭାରତ କହନ୍ତି, “ଏହା ହେଉଛି ମୋର ପ୍ରୟାମ ସିନେମା । ତା’ସବ ପିଲ୍ଲାଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଦୁଇଟି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । କାହାଣୀରେ ନିଶ୍ଚୟ ଭିନ୍ନତା ରହିଛି ଏବଂ ମୋର ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ଏହା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ମନୋରଞ୍ଜନ ଦେବ । ଏକ ଶୁଭଦିନ ଦେଖୁ ପିଲ୍ଲାଟି ରିଲିଜ ହେବ ।” ଭାରତଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ନାଯିକା ସାଜିଛନ୍ତି ହିରଣ୍ୟମୀ ଦାସ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଅଳିକା କୁମାର ଏବଂ ତୃତୀ ମିରାଜିକ ଏଥରେ ଗୁରୁଦୟପର୍ବ୍ତୀ ଭୂମିକାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବେ । ଏହାର କଣ୍ଠିରେ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଲେଙ୍କା, ରାତ୍ର ପାତ୍ରୀ, କାଳୀଚରଣ, ଲଳାଟ, ପ୍ରଞ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଅଳିନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ ଏହାର ଶୁଟିଂ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ପିଲ୍ଲାରେ ଏଂଯୋଜିତ ଗାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସର ଦେଇଛନ୍ତି ବୈଦ୍ୟନାଥ ଦାଶ । ଏବଂ ତୁମୁ ପଜନାୟକ । କଷଦାନ କରିଛନ୍ତି ଅସୀମା ପଣ୍ଡା, ହୃଦ୍ୟମାନ ସାଗର, , ଅନ୍ତରା ଚକ୍ରବର୍ଣ୍ଣ, ଅନନ୍ୟା ଶାତମା ନନ୍ଦ ଓ ନାଭ୍ୟା ।

ହିରଣ୍ୟୀ-ଭାରତ
ମସିବାର

ଶୀଘ୍ରଦିଳ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ପୁଣ୍ଡା

ପୂଜା ହେଲାଟେ ଏବେ ଶାହୀଦ କପୁରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ଶତମନ୍ଧୀ । କ'ଣ ପାଇଁ ଜାଣନ୍ତି ? ଏହି ଯୋଡ଼ିଲ୍ଲୁ ନେଇ ନିର୍ବିତ ହୋଇଛି ହିମା ସିନେମା ‘ଦେବା’ । ଚିତ୍ରଟି ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଜାମୁଆରୀ ୧୯୮୭ରେ ରିଲିଜ ହେବାର ଯୋଜନା ରହିଛି । ହେଲେ ସେ କ'ଣ ପାଇଁ ଶାହୀଦଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଛି ଜାଣନ୍ତି ? ଅସଳ କଥା ହେଲା, ଏହାର ଏକ ଗାୟତର ଶୁଟିଂ ସମୟରେ ପୂଜା କିଛି ଶୈପ ମିସ କରିବା ଶାହୀଦଙ୍କ ନଜରକୁ ଆସିଥିଲା । ଏହା ଦେଖୁବା ପରେ ସେ ଶୁଟିଂ ବନ କରିବାକୁ ସୁଚନା ଦେଇଥିଲେ । ତା’ପରେ ପୂଜା କିପରି ସେହି ଶୈପ ଠିକ୍ ଭାବରେ କରିପାରିବେ ସେ ନେଇ ନିଜେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ କୋରିଓଗ୍ରାଫର ଓକେ କରିଥିଲେ । ଏ ମେଇ ପୂଜା କହନ୍ତି, “ସେବିନ ଶୁଟିଂ ସମୟରେ ଶାହୀଦ ମୋ ଶୈପକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ତାହା ଭୁଲ୍ ବୋଲି

[View Details](#) | [View Details](#) | [View Details](#)

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ସାହିତ୍ୟକ ତଥା ଦୂରଶୀଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକାଳୟର
ଉପନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଡ.ଭାଗତ ଭୂଷଣ ରଥ ନିଜ
ପ୍ରଥମ ରୋଜାଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହାନ୍ତି...

ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର କାହାର ବା ସ୍ତରଶାୟ ହୁଏହଁ । ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ଯେତେ ଅଛୁଟ ହେଉନା କାହିଁକି ମୁଣ୍ଡୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟକୁ ବାରମାର ଛାଇଥାଏ । ଅଛୁଟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅଧିକ ଚଙ୍ଗା ରୋଜଗାର କଲେ

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଣେ ଦଳଳାଗି ହେବା ସମ୍ମ ମିଠା ବଣ୍ଡା ହୋଇଥିଲା

ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଵତପରରେ ପ୍ରଥମ ଗୋଜଗାର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଝଳଶାୟ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ମଣିଷ ମନର ଏହି ସ୍ଵତପ୍ରବୃତ୍ତ ସମେଦନଶାଙ୍କ ମନୋବ୍ରତିର ବନ୍ଧନରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛି । ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ କଣ୍ଠିଲୋ ଶ୍ରୀମାଳାଧବ କ୍ଷେତ୍ର ସନ୍ଧିକଟ କେମୁପାଳା ଗାଁର ଏକ ମଧ୍ୟବିତ ପରିବାରରେ ମୋ ଜନ୍ମ । ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ଜଣେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ମୋ ବାପା । ଜେତେ ବାପା, କେତେମା', ବୋଉ, ମୁଁ ଏହି ମୋର ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧୁବନ୍ଧୁବକ୍ଷ ଭଲମୟ କଥା ବୁଝିବା ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ସେତେବା ସହି ନ ଥିଲା । ଯାହାକୁ ହୃଦୟରେ କରି ପୁରୀ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାରା ସଞ୍ଚୂତ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସାହିତ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ୍ତୋଭର ଓ ଏମ୍‌ପିଲ କଳାବେଳେ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦୁଲାଙ୍କବା ପାଇଁ ବ୍ୟସନ କରିବା ଆଚମ୍ଭ କରିଥିଲା । ଆଉ ତା'ସହିତ ପ୍ରାୟ ୫ ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରତିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭରି ବେତା ଭିତରେ ଥିବା ବେଦ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ବେଦ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଜଗମୋହନରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିତ୍ୟ ବେଦପାଠ କରିବାର ସ୍ମୂଯୋଗ ମଧ୍ୟ ପାଇଥିଲା । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ନିଷାମ ଭକ୍ତି ଆଗାମୀ ଦିନରେ ମୋ ଜୀବନର ଗତିପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଅନେକ ସହାୟକ ହୋଇଥିବା ଅନୁଭବ କରିଥିଲା । ଏମ୍‌ପିଲ ପଡ଼ା ସରିଲା ଦେଲକୁ ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କର ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ବାହାଘର ହେଲା; ଯଦ୍ବାରା ଘରର ଖର୍ଚ୍ଚ ଆହୁରି ବଢ଼ିଗଲା । ବାପାଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ପାରିବାରିକ ତାପକୁ ହୃଦୟରେ କରି ଚାକିରି କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କଲି । ସେ ସମୟରେ ମୋର କିଛି ବନ୍ଦୁ ପଣ୍ଡିତରେ ଶ୍ରୀଆରୋବିଦ ଆଶ୍ରମରେ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପଣ୍ଡିତରେଇ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲା । ପଣ୍ଡିତରେ ସମୀପ ତିରୁବନାମଲାଙ୍କ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶୌବନ୍ଧେତ୍ର; ଯେଉଁଠାରେ ସେତେବେଳେ ଚାରିଦେବକୁ ନେଇ ଏକ ଉତ୍ତରାୟ ଗବେଷଣା

ତାଳିଥାଏ । ବେଦମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଓଡ଼ିଆ ଅର୍ଥ ସହିତ ବେଦରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିବା
ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦକୋଷ ନିର୍ମାଣ ହେଉଥାଏ । ସେହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଗବେଷକ
ଭାବରେ ମୋତେ ନିଯୁକ୍ତ ମିଳିଲା ; ଯାହାକି ଥୁଲା ମୋ ଜୀବନର ସର୍ବପ୍ରଥମ
କାଙ୍କରି । ଗୋଟିଏ ମନ୍ତ୍ରର ଅର୍ଥ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଚଙ୍ଗା ମିଳୁଥିଲା । ଏହା ହେଲା
୧୦୦୭ ମସିହାର କଥା । ମୁଁ ମେ ୧୮ ତାରିଖରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲା ।
ମାସ ଶେଷରେ ମୋତେ ପ୍ରଥମ ରୋଜବାର ଭାବରେ ମିଳିଲା ପ୍ରାୟ ୭ ହଜାର
ଚଙ୍ଗା ; ଯେଉଁଥିରୁ କିଛି ଅର୍ଥ ଘରକୁ ପଠାଇଥିଲା । ସେହି ଚଙ୍ଗାରେ ବାପା ଗାଁ ଶିବ
ମନ୍ଦିରରେ ଜଳାଗି କରିବା ସହ ଗାଁରେ ମିଠା ବାଣିଷ୍ଟିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ
ତିରୁପତିଷ୍ଠିତ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସଂସ୍ଥତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପିଏଟ. ଡି କରିବା ସହିତ ଉଚ୍ଚ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଫେସର ପଦବାରେ କାମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି ; ଯେଉଁଠାରେ
ଏବେ ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ । ମୋ ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ଯା'ଭିତରେ ୧୦ଜଣ ଗବେଷକ
ପିଏଟ. ଡି ଉପାଧ୍ୟ ପାଇବା ସହିତ ୧୨ଜଣ ଗବେଷକ ଏମ.ପିଲ ଉପାଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ
ହୋଇଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅନେକ ପ୍ରଶାସନିକ ଦାସି ନିର୍ବାହ କରିବା
ସଞ୍ଜେସଙ୍ଗେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂର ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟର ଉପନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ
ଦାୟିତ୍ୱ ଦ୍ରୁଲାଭାବାନ୍ତି । ତା'ସହିତ ଯା'ଭିତରେ ସଂସ୍ଥତ କାବ୍ୟ 'ବନବୈଭବ' ରଚନା
କରି କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀର ଯୁଗ ପୁରୁଷାରପ୍ରାୟ ହେବାର ଯୌଭାଗ୍ୟ
ମଧ୍ୟ ପାଇଛି । ଏହାଛନ୍ତି ସଂସ୍ଥତ ଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ ଗବେଷଣା ପୁସ୍ତକ ରଚନା
କରିବା ସହିତ ମୋର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ ଗବେଷଣା ପୁସ୍ତକ, ଗୋଟିଏ
ଉପନ୍ୟାସ ଏବଂ ଗୋଟିଏ କବିତା ସଂକଳନ ବି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଖାଦ୍ୟକାଗଜର ଯୁଗ୍ମ ଲେଖନାରେ ବି ମୋର ରୁଚି ରହିଛି । ଏସବୁବାଦ୍ୟ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ବିଭିନ୍ନ ଟିକି ତ୍ୟାନେଲେ ମାଧ୍ୟମରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାରାକଙ୍କର
ରଥଯାତ୍ରାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାରାବିରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିବାରୁ;
ଏହାକୁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବା ଭାବରେ ଗୁହସ କରିଛି ।

କେତେବେଳେ ମିଠା ପୁଣି କେତେବେଳେ କଷା, ସହନେ ଖସେନା ପ୍ରେମର ନିଶା

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମର ସ୍ଵାଦ କିପରି କହିବେ କି ସାଥୀ ?

-ଆମିତ୍ କୁମାର, ବଡ଼ବିଲ୍

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମର ସ୍ଵାଦ କିପରି-ସିଏ ପ୍ରେମ କରିଛି ସିଏ ସିନା ତାହା ଜାଣିପାରିଛି । କେବଳ ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ଭାବିନା ରାଜଜଗେ ବୁଝିଗଲେ କ'ଣ ହେବ, ସେଥିରେ ଯେଉଁ ମହୁ ରହିଛି ତାହା ଥରେ ଚାଖିଲେ ସିନା ଜାଣିପାରିବେ ? ହେଲେ ପ୍ରେମର ଅସଳ ସ୍ଵାଦ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟ ପ୍ରଥମେ ଶରତ ରହୁର ନିର୍ମଳ ଆକାଶ ପରି ହେବା ଦରକାର । ମନରୁ ଆବିଳତା ଦୂର କରିବିଥିଲୁ ଯାହା ସହିତ ମନ ପରପେକ୍ତ ମାୟାର କରୁଛି ସେଇଠି ହିଁ ସେବିଞ୍ଚ ହୁଆଛୁ । କଥାରେ ଅଛି—କେତେବେଳେ ମିଠା ପୁଣି କେତେବେଳେ କଷା, ସହକେ ଖେଳନା ପ୍ରେମର ନିଶା ।'

ପ୍ରଶ୍ନ-ମୋ ପ୍ରେମିକା ମୋ ସହ ନଖରାମି କରିବାକୁ ଭଲପାଏ । ଏହାହାରା
ଆମ ପ୍ରେମର କିଛି କ୍ଷତି ହେବିନି ତ ?

ଉଦ୍‌ଧରଣ: ବେଳେ ବେଳେ ନିଖରାମିରେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଙ୍ଗା ଲୁଚି ରହିଥାଏ ।
କେତେକ ତାହାକୁ ସିରିଯସଲି ନିଅନ୍ତି ଆଉ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଅନେକ
ନେଗେଟିଭ କଥା ଭାବନ୍ତି । ପ୍ରେମର ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରେମିଜାର ନିଖରାମିକୁ
ଟିକେ ହାଲକା ଭାବରେ ନିଅନ୍ତି । ତାହାର ସେହି ନିଖରାମି ପଛରେ
ଥିବା କାରଣକୁ ନ ଖୋଜି ସେଇଠୁ ହିଁ ଅସଲ ପ୍ରେମର ସ୍ମର୍ତ୍ତ ଆପଣ
ପାଇପାରିବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ଜଣେ ସୁଦୂରୀ ମୋ ମନରେ ଘର କରିଥାରିଛି । ତା' କଥା ଭାବି ଭାବି
ମୋ ଦିନ ଦିତି ଯାଉଛି । କ'ଣ କରିବି ?

ଉତ୍ତର: ଯାହାକୁ ଆପଣ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇସାରିଛନ୍ତି ତାହାର ଠିକଣା ବୋଧହୃଦୟ ଜୀବିନାହାନ୍ତି । ଏପରି ଅନ୍ମାମିକା ନାୟିକା ପାଇଁ ଆପଣ ପାଗଳ । ଆପଣଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଉଦବେଳିତ ହେଉଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକ ସେହି ମନ ଭିତରେ ଗାୟି ହୋଇଗରିଛି । ଯଦି ସମ୍ବନ୍ଧ ତେବେ

ତାହାର ଟିକଣା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ଆଉ ଯଦି କେବେ ତେଣ ହୋଇଗଲା ତେବେ ବେଳକାଳ ଦେଖୁ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ଆଯୋଳିତ ହେତୁଥିବା ବସୁ ଦିନର କଥା ତା' ସାମନାରେ ଉଗାଳି ପକାନ୍ତୁ । ସେହି କଥା ଯଦି ସୁନ୍ଦରୀ ମନକୁ ଛୁଟୁ ପାରିଲା, ତେବେ ଧରିଅନ୍ତିମ; ଯାହାକୁ ନେଇ ଆପଣ ଚେନସନରେ ତାହା ଫୁଲ୍ଲାଏ ଦର ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ମୋତେ କଣେଇ କଣେଇ ଚାହୁଁଛି । ହେଲେ ତାକୁ ଯଦି ମୋ ମନର କଥା କୁହେ, ସେ ତାକୁ ଗୃହଣ କରିବ କି ?

-ତମ୍ଭୁର ରାଉଡ଼, କେନ୍ଦ୍ରୀଆପତ୍ର

ଉଦ୍‌ଘର: ‘ସ୍ଵପ୍ନ ସୁନ୍ଦରୀ କନକ ଗୋରା, ତା’ ଚାହାଣୀ କରିଛି ମନକୁ ଗେଟି
ତାହାର ସେହି ଚାହାଣୀରେ ଝୁଏଟ ପ୍ରେମର ପହଞ୍ଚି ସଙ୍କେତ ଲୁହୁ
ରହିଛି । ମନକୁ ଥଣ୍ଡା କରି ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଉର୍ଜମା କରନ୍ତୁ । ଯଦି
ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଅଶ୍ଵ ଭିତରେ କିମ୍ବା ତେବେ ମନରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନବାଟା
ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏପରି ବଳ ପକାନ୍ତୁ ଯେମିତି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା
ଏକାଥରେ କ୍ଷିଣି ଗୋଲ ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ସାଙ୍ଗ କଥାରେ ପଡ଼ି ମୁଁ ଜଣେ ଝିଅନ୍ତୁ ଭଲ ପାଇଲି । ବେଳେ
କହି ମାସ ଅମର ପ୍ରେମ ଆଗନ୍ତୁ ଆଗେଇଲା । ହେଲେ
ଏବେ ମୋ ପ୍ରେମିକା ମୋଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛା । ମୁଁ
ଏବେ କ’ଣ କରିବି ?

-ସୁକାନ୍ତ ନାୟକ, ଛେଙ୍ଗାନାଳ

ଡରତ: ଯେତେବେଳେ ସାଙ୍ଗ କଥାରେ ପଡ଼ି ସେହି ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କ
ଭଲ ପାଇ ବସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମେଇ ଗଭୀର
ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଥିଲା । ପ୍ରେମିକା ଚଖ୍ସ କରିବା
ସମୟରେ ବୋଧହୃଦୟ କିଛି ଭୁଲ ଭତକା ରହିଗଲା ।
ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ
ଚାହୁଁଛି । ଯଦି ଏକଥା ସତ ହୋଇଥାଏ, ସେତକି ପ୍ରେମ
ଓ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଭରଯା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ଶ୍ରୀ ଏମିଟି ଏକ ଆଉପିଟ୍; ଯାହା ସିମ୍ପଲ୍ ଷ୍ଟାଇଲକୁ ବି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ ଖାସକରି ଶାତଦିନେ ଏହାର ଚାହିଁଦା ଅଧିକା କାରଣ ଏହା ଲାଇଟ୍ ଫ୍ରେଂଜ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍‌ର କାମ ଦେଇ ଶାତରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ ଜାଣନ୍ତୁ କ'ଣ ଅଛି ଏହାର ଲାଟେଷ୍ଟ୍ ଡିଜାଇନ୍...

ଶ୍ରୀ ଫ୍ରେଂଜ୍ ପ୍ରୋଫାଇନ୍

* କୁର୍ତ୍ତି ଓ ଶ୍ରୀ: ଶାତଦିନେ ଝିଅମାନେ ଚାହିଁଲେ ଏକା କଳାଇର ଲଙ୍ଘ କୁର୍ତ୍ତି ସାଜକୁ ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାଏ କରି ଟିକେ ଉପରେଷ୍ଟ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ।

ଆବଶ୍ୟକମ୍ବଲେ ଲଙ୍ଘ କୁର୍ତ୍ତି ସାଥରେ ପ୍ରିଣ୍ଟେଡ୍ ଶ୍ରୀ ଆଉ ତା' ସାଜକୁ ସିଲଭର ଭୁଏଲେରୀ ପିଣ୍ଡିଲେ ବି ଲୁକ୍ ବେଶ ଆଗ୍ରାକ୍ଷିତ ଲାଗିଥାଏ। ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନାରକଳି କୁର୍ତ୍ତି ହେଉ କି ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ କୁର୍ତ୍ତିକୁ ବେଷ୍ଟ ଚର୍ଚେ ତଥା ଭାବେ ବାହିପାରିବେ।

* ଲେହେଜା ଓ ଶ୍ରୀ: ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଲେହେଜା ସିମ୍ପଲ୍ ଡିଜାଇନର ହୋଇଥାଏ, ତା' ହେଲେ ତା' ସାଜକୁ ଚିକନ୍କାରୀ ଡ୍ରାଙ୍କ ହୋଇଥିବା ଲଙ୍ଘ ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାଏ କଲେ ଫୁନିକ୍ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଧାନ ଦେବେ ଏହି ଷ୍ଟାଇଲକୁ କଲାବେଳେ ଲେହେଜାର ଫୁନିକ୍ ଆଉ ଦେହରେ ପକାଇବେ ନାହିଁ। ତା' ସହିତ ଯେତେ କମ୍ ଭୁଏଲେରୀ ଗ୍ରାଏ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ସେତେ ଭଲ।

* ଶାରାରା ଓ ଶ୍ରୀ: ବର୍ତ୍ତମାନର ଫ୍ରେଂଜ୍ ନୁହିଆରେ ଶାରାରା ସୁମ୍ବ ସାଜକୁ ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାଏ କରି ମୋନୋକ୍ରୋମ୍ ଲୁକ୍ ପାଇବାକୁ ସୁବତାମାନେ ଅଧିକ ପସବ କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏହି ଶାଇପର ଆଉପିଟ୍ ସାଜକୁ ଗୋକର ଭୁଏଲେରୀ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ମାନିଥାଏ।

* ଜିନ୍ତି ଓ ଶ୍ରୀ: ଜିନ୍ତି ପ୍ୟାଣ୍ଟ ଓ ଟପ୍ ସାଜକୁ ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାଏ କଲେ ଏହା ସୁବତାକୁ ଖାର୍ଟ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ। ଏହି ଲୁକ୍କା ଆଉ ଟିକେ ହାଲାଇର୍ କରିବା ପାଇଁ ଅଞ୍ଚିତାଙ୍କୁ ଭୁଏଲେରୀ ପିଣ୍ଡିବା ସହିତ ଭୁଟ୍ଟିକୁ ଖୋଲା ରଖିବେ ଏବଂ ତା' ସହିତ ପାଦରେ ଲେଦର ବୁଟ୍ ପିଣ୍ଡିପାରିବେ।

* ଶାଢ଼ି ଓ ଶ୍ରୀ: ମତନ୍ ଆଉପିଟ୍ ବ୍ୟତାତ ସୁବତା ବାହିଲେ ଶାଢ଼ି ଉପରେ ମଧ୍ୟ

ଶ୍ରୀକୁ ଗ୍ରାଏ କରି ଟିକେ ତିନ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ। ଯେଉଁ କଳାଇର ଶାଢ଼ି ପିଣ୍ଡିକ୍ଷି ତାକୁ ପରଫେକ୍ଟ ମ୍ୟାର କଳାଭିତ୍ତି ଶ୍ରୀ ପିଣ୍ଡିଲେ ଲୁକ୍ ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ।

ଶ୍ରୀଗର ବିଭିନ୍ନ ଭେତ୍ରାଇଟି

- ମତନ୍ ଲୁକ୍ ପାଇଁ ଶର୍ଟ ଲେଙ୍ଗଥ୍ ଶ୍ରୀ ସବୁରୁ ବେଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ। କାରଣ ଏହାକୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଫ୍ରେଂଜ୍ ଆଉପିଟ୍ ସହ ଆରାମରେ କ୍ୟାରି କରିଛୁଏ।

- ମାର୍କେଟରେ ବିଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନର ସିଲ୍ବୁରେ ବି ଶ୍ରୀ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି। ଝିଅମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜ ଲୁକ୍କା ମାନିଲା ଭଲି ଶ୍ରୀ ଆଣି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

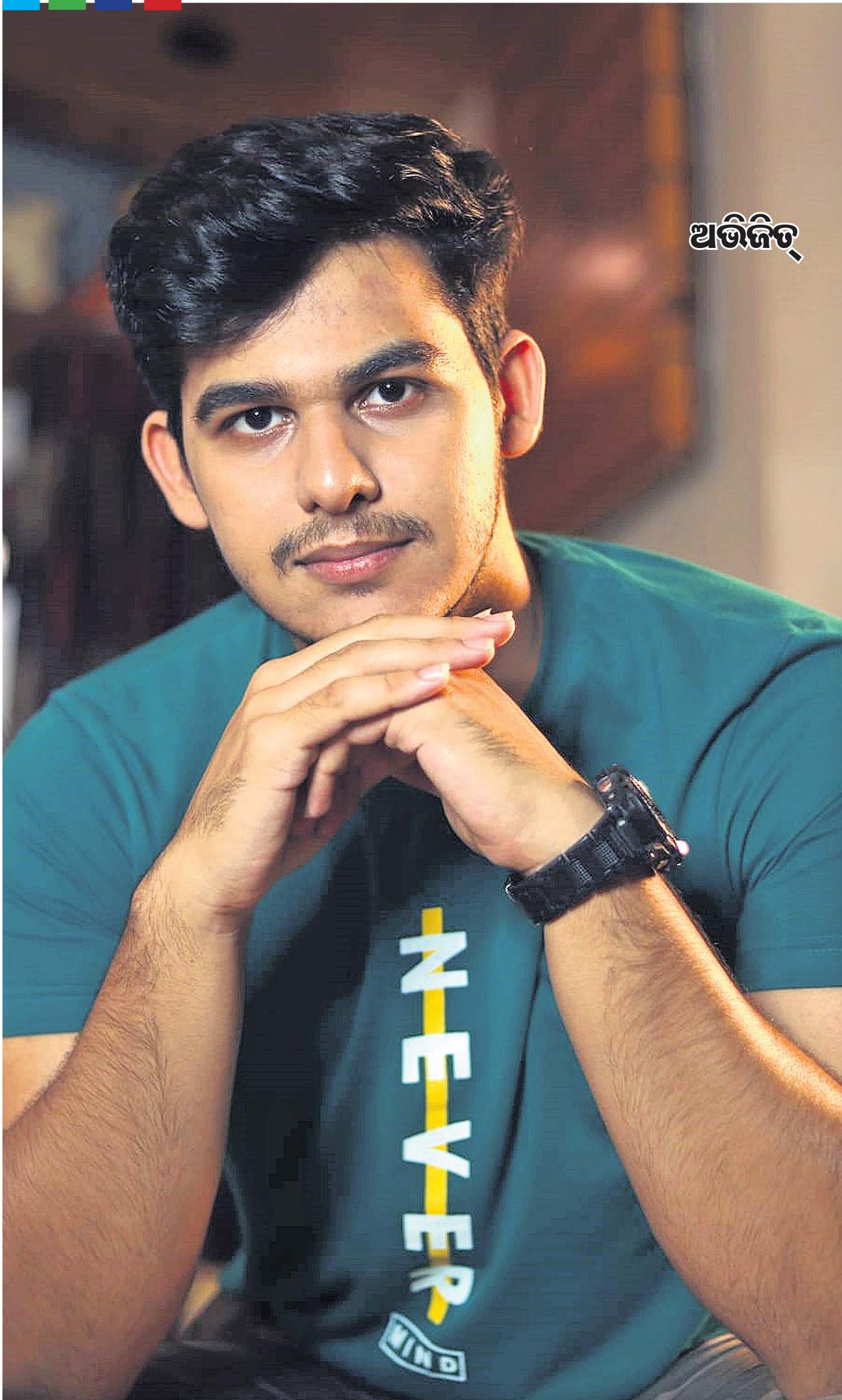
- ଯୁବତୀ ଚାହିଁଲେ ଜିନ୍ତି-ଟପ୍ ହେଉ ଅଥବା କୁର୍ତ୍ତି-ଗ୍ରାଜେ ସାଜକୁ ପିଣ୍ଡିତ୍ ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାଏ କରି ଟିକେ ଉପରେଷ୍ଟ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ।

- ଆଜିକାଳି ଲଙ୍ଘ ଶ୍ରୀ ପିଣ୍ଡିବାର ମେଣ୍ଟ୍ ଖୁବ୍ ଚାଲିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏହାକୁ ଉଭୟ ଶ୍ରୀତିଶନାଲ୍ ହେଉ କି ଫ୍ରେଂଜ୍ ଆଉପିଟ୍ ସହ ଆରାମରେ କ୍ୟାରି କରିଛୁଏ। ଖାସକରି ଶାଢ଼ି ଓ ଲେହେଜା ସହ ଏହି ଶାଇପର ଶ୍ରୀ ଖୁବ୍ ଭଲ ମାନିଥାଏ।

- ଆନିମଳ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟ୍ ଶ୍ରୀ ବି ସୁବତାକୁ ମତନ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ। ଖାସ କରି ଡେନିମ୍ ଜିନ୍ତି ଓ ଟପ୍ ସାଜକୁ ଏହି ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାଏ କଲେ ଲୁକ୍ ବେଶ ଆଗ୍ରାକ୍ଷିତ ଲାଗିଥାଏ।

- ସବୁରୁ ଖାସ କଥା ହେଉଛି ଶାତ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସହ ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଲୁକ୍ ପାଇଁ ଏବେ ମାର୍କେଟରେ ଉଲେନ୍ ଫାବ୍ରିକର ବି ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀ ମିଳୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଝିଅମାନେ ଚାହିଁଲେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାଏ କରି ଭଲ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ।

ଆଜିତ୍

ହାତ୍ ହାତ୍

ଫରକ

ଶିକ୍ଷକ: ତେବେ ଓ ତାରିଖ ଭିତରେ

ଫରକ କ'ଣ ?

ପଥ୍ର: ସାର ମୁଁ କହିବି ।

ଶିକ୍ଷକ: ହଉ କହ ।

ପଥ୍ର: ସାର, ତେବେରେ ଲୋକେ ଗଲ୍ପପ୍ରେସ୍

ସହ ଯାଆନ୍ତି । ଆଉ ତାରିଖରେ ଓକିଲ

ସହ ଯାଆନ୍ତି ।

ବାହା ହେଇଗଲା

ରାମୁ ନକୁଳକୁ କାନି କାନି: ମୋ ଗଲ୍ପପ୍ରେସ୍ ବାହା ହେଇଗଲା ।

ନକୁଳ: ତୋ ଦାଦା ବିଧାୟକ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ତୁ ତାକୁ କହି ନ ଥିଲୁ କି ?

ରାମୁ: କହିଥୁଲି ।

ନକୁଳ: ତେଥି ତତେ ବାହା ହେଲାନି ?

ରାମୁ: ସେକଥା କହିବାଗା ହଁ ମୋ ପାଇଁ କାଳ ହେଲା । ସେ ମତେ ଛାଡ଼ି ମୋ

ଦାଦାଙ୍କୁ ବାହା ହେଇଗଲା । ଆଉ ମୋ ଖୁଡ଼ି ହେଇଗଲା ।

ଭଲ ପାଇବ

ସ୍ତ୍ରୀ: ତମେ ତ ବାହାଘର ପୂର୍ବରୁ କହୁଥିଲ ଯେ, ବାହାଘର ପରେ ବି ମତେ

ବହୁତ ଭଲ ପାଇବା ।

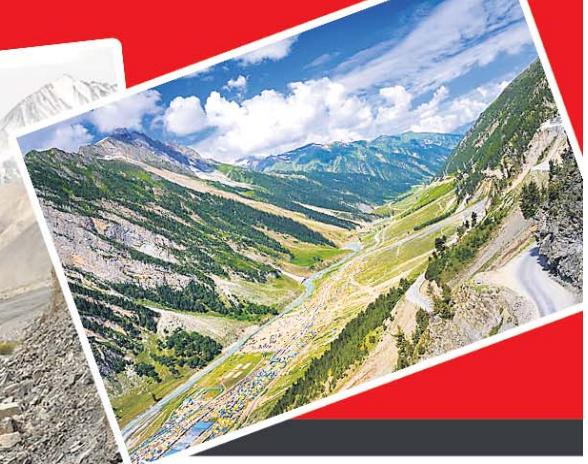
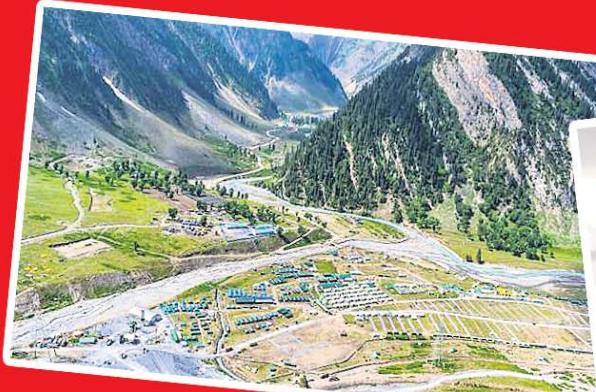
ସ୍ତ୍ରୀମାତା: ମୁଁ କ'ଣ ଜାଣିଥିଲି ମୋ ବାହାଘର ତମ ସହ ହଁ ହେବ ବୋଲି ।

ଏକ୍ଷ-ରେ

ତାତ୍କର: ଏକ୍ଷ-ରେ ରେ ଆପଣଙ୍କ ଗୋଡ଼ର ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଥିବା ଦେଖାଯାଉଛି ।

ଗୋପୀ: ଯାହା ହଉ ଭଗବାନ, ଏକ୍ଷ-ରେ ରେ ସେ ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଛି ।

ଯଦି ସତରେ ଭାଙ୍ଗିଆନ୍ତା ମୋର ବହୁତ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲଥାନ୍ତା ।

ଅପୂର୍ବ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟରେ
ଉଚ୍ଚ ବାଲଟାଳ ଉପତ୍ୟାକା ହେଉଛି ଜଞ୍ଜୁ ଓ
କାଶ୍ମୀରମୁଣ୍ଡିତ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଲୀ ।
ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଶାନ୍ତ ପରିବେଶରେ
ଝୁଟି କଟାଇବାର ମଜା ନେବା
ସହ ତ୍ରେକିଂ କରିବାର ନିଆରା ଆନନ୍ଦ
ମଧ୍ୟ ଲଭିପାରିବେ...

ଜଞ୍ଜୁ ଓ କାଶ୍ମୀରର ଗାଣ୍ଡରବାଲ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅବସ୍ଥିତ
ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଲୀ ହେଉଛି ବାଲଟାଳ
ଉପତ୍ୟାକା । ଏଠାକାର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଏତେ
ଆକର୍ଷଣୀୟ ଯେ, ଦେଖିଲେ ନିଷିଷ୍ଟକରେ କାହାର
ବି ଆଖା ଲାଖୁଯିବ । ଶ୍ରୀନଗରରୁ ପ୍ରାୟ ୧୫ କି.ମି,
ଯୋନମାର୍ଗୀ ପ୍ରାୟ ୧୫ କି.ମି ଦୂରରେ ଥିବା ଏହି
ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ ଦେଖାଯିବା ସହ
ନଦୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ; ଯେଉଁଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଙ୍କ
ପାଇଁ କ୍ୟାମିଙ୍ଗ ସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ । ସିରି ନଦୀର
କୁଳବର୍ତ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ଶ୍ଵାନରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶୀତଦିନେ ବରପାଦୃତ ପାହାଡ଼ର ଅପୂର୍ବ ଦୃଶ୍ୟକୁ
ମନଭିତ୍ତି ଉପତ୍ୟାଗ କରିପାରିବେ । ତା'ଛାକୁ ଏହି
ଶ୍ଵାନଟି ବିଶେଷତଃ ତ୍ରେକିଂ ପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ
ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସର୍ବଠାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏଠାରେ
ତ୍ରେକିଂ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଭଲ ସୁବିଧା ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉବଳାନ୍ତିରେ
ରହିଛି ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ଯଦି କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଜ୍ବାଥୀ ଅଥବା ନିଜ
ପରିବାର ବର୍ଗ ସହ ଏହି ଶ୍ଵାନକୁ ବୁଲିଯିବା ପାଇଁ
ଧ୍ୟାନ କରୁଥାନ୍ତି ; ତା'ହେଲେ ଏଠାରେ ସେମାନେ

ଅନେକ ପାହାଡ଼, ଘାଟିରାସ୍ତା, କୁଣ୍ଡକୁଣ୍ଡ କରି ବୋହିଯାଉଥିବା
ନଦୀର ଦୃଶ୍ୟକୁ ମନଭିତ୍ତି ଉପତ୍ୟାଗ କରିବା ସହ ଏହାର
ଆଖାପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା କେତେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଲୀରୁ ହୁଏଇବା ବି ଦେଖିବାରୁ ଯାଇପାରିବେ ।
ଯେମିତିକି : ସୋନମାର୍ଗ, ଅମରନାଥ, ଶୁଲମାର୍ଗ,
ବୈଷ୍ଣୋଦେବୀ ମହିର, ପହଳଗାମ, ଦାତିଗାମ ନ୍ୟାସନାଲ୍
ପାର୍କ ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ । ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ସମ୍ବ୍ରଦପରନରୁ
ପ୍ରାୟ ୨୭୪୩ ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିବା ଏହି ଶ୍ଵାନରେ
ଜୁଆଡ଼େ ଅମରନାଥ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ
ବେସ୍ କ୍ୟାମ କରାଯାଇଥାଏ । ତେବେ କେବଳ ଅମରନାଥ
ପାଇଁ କାହିଁକି ଅନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବି ଏଠାରେ ରହିବା,
ଖାଇବାର ସୁବିଧା ଯୋଗାର ଦିଆଯାଇଥାଏ । କହିବାକୁ
ଗଲେ, ଏଠାକାର ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ହେଁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଙ୍କ ବେଶୀ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

ଅର୍ଥନାତି

ଏହି ଶ୍ଵାନର ପାଖାପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ବସିବାର କରୁଥିବା
ଲୋକମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଲୀ ହିଁ ଭଲ ଦୂର ପଇସା

ରୋଜଗାର କରିଥାନ୍ତି ।

ତ୍ରେକିଂ ପାଇଁ ସର୍ବ

ଜନମହିମୂଳ୍ୟ ପରିବେଶରୁ ଦୂର ଏହି ଶ୍ଵାନରେ ଶାନ୍ତିରେ
କିଛି ମୁସ୍ତର୍ବ ବିତାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରୁ
ଆସିଥାନ୍ତି । ପ୍ରାକୃତିର ଅପୂର୍ବ ଶୋଭା ସାଜକୁ ଏଠାରେ
ଲୋକମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଙ୍କ ଶୁଭ
ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥାଏ । ତା'ଛାକୁ ଏଠାକାର ପାହାଡ଼ରେ
ଅଞ୍ଚଳରେ ତ୍ରେକିଂ କରିବାରେ ବି ଥାଏ ଏକ ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ ।
କେବଳ ସେତିକି ଶୁଦ୍ଧେ ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାଜାରରେ
ବୁଲିବାରେ ବି ଥାଏ ଏକ ନିଆରା ଖୁସି । ସେଥୁପାଇଁ
ଅନେକ ବାଜକର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ବି ଏଠି ବେଶ୍ ଭିତ୍ତି ଜମେ ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଯାଇଛେବ । କିନ୍ତୁ ଅଧିକ
ବର୍ଷା ହେଉଛି କି ଅଧୁକ ଶୀଘ୍ର ସମୟରେ ଏଠାକୁ ନିଯିବା ଭଲ ।
ସେହିପରି ଏଠାକୁ ନିଯିବା ପାଇଁ ଆକାଶପଥ, ରେଳପଥ
ତଥା ସଢ଼କପଥର ଭଲ ସୁବିଧା ରହିଛି । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହିଁଲେ
ନିଜ ଯାନରେ ବି ଏଠାକୁ ବୁଲିଯାଇପାରିବେ ।

ଶୀତଦିନେ ପ୍ରଦୂଷଣ ବିଦେ କାହିଁକି

ଶୀତଦିନ ଆସିବା ପରେ ପରେ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣର ସ୍ତର ବଢ଼ିଯାଏ। ଲୋକଙ୍କର ଘରୁ ବାହାରିବା କଷ୍ଟକର ହେଇଯାଏ। ଚିତ୍ତ, ଖବରକାଗଜରେ ଏହା ମୁଖ୍ୟ ଖବର ପାଲଟୋ ହେଲେ ଶୀତଦିନରେ ହଁ କାହିଁକି ପ୍ରଦୂଷଣ ବଢେ? ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ..

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଶର ରାଜ୍ୟାନୀ ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଦୂଷଣର ନିରାପଦିତ ପାଲନିଯାଏ। କେବଳ ଦିଲ୍ଲୀ ନୁହେଁ ଦେଶର ଆହୁରି ଅନେକ ରାଜ୍ୟରେ ବି ପ୍ରଦୂଷଣର ମୁଠି ଗମ୍ଭୀର ହୋଇଯାଏ। ଏତଙ୍କି ହେବା ପଛର କାରଣ ହେଉଛି ଶୀତଦିନେ ତାପମାତ୍ରା କମ୍ ଥିବାରୁ ବାଯୁ ଥଣ୍ଡା ହୋଇଯାଏ। ଥଣ୍ଡା ବାୟୁ ଉଷ୍ଣ ବାୟୁ ଅପେକ୍ଷା ଭାରି ହୋଇଥାଏ। ତେଣୁ ତାହା ନିମ୍ନଗାମୀ ହୁଏ। ଫଳରେ

ବାୟୁର ଉର୍ଚନାଲ ସିତ କମିଯାଏ ଓ ତାହା ଉପରକୁ ଉଠିପାରେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ପ୍ରଦୂଷିତ ତତ୍ତ୍ଵ ବାୟୁରେ ପରିଷିକି ରହିଯାଏ ଓ ଉପରକୁ ଯାଇପାରେନା।

ଏହାବାଦ ଶୀତଦିନେ ବାୟୁରେ ଆର୍ଦ୍ରତା କମ ଥାଏ। ସାଧାରଣତଃ ବାୟୁରେ ଆର୍ଦ୍ରତା ଥିଲେ, ଆର୍ଦ୍ରତା ପ୍ରଦୂଷିତ କଣିକାକୁ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟରେ ଲାଗିବି ରହିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଓ ତାକୁ ଭୂମି ଆଢ଼ିବୁ ଆଶିର୍ବାଦ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ହେଲେ ଆର୍ଦ୍ରତା କମ ଥିଲେ ପ୍ରଦୂଷିତ କଣିକା ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟରେ ଲାଗି ନ ଥାଏ କି ଭୂମିକୁ ଆସି ପାରି ନ ଥାଏ। ବରଂ ତାହା ବାୟୁରେ ଭାସମାନ ହୋଇ ରହେ।

ଶୀତଦିନେ ବେଳେବେଳେ ଏକ ଅଜବ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଉପୁର୍ବିଦ୍ୟାଏ। ଯାହାକୁ ଜନଭରସନ ଚେପିରେବର ବା ଓଳଟା ତାପମାତ୍ରା କୁହାଯାଏ। ସାଧାରଣତଃ ଉଚତା ସହ ତାପମାତ୍ରା କମେ। ହେଲେ ଏଥୁରେ ଉଚତା ବଢ଼ିବା ସହ ତାପମାତ୍ରା ବି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗେ। ଏହି ମୁଠିରେ ଗରମ ବାୟୁ ଡଳଭାଗର ଥଣ୍ଡା ବାୟୁକୁ ଦିବେଇଥାଏ। ଯହାରା ପ୍ରଦୂଷିତ କଣିକା ବାୟୁରେ

ହଁ ପରିଷିକି ରହିଯାଏ। ଏହାବାଦ ଶୀତଦିନେ କୁହୁଡ଼ି ଓ କାକର ହେବା ସାଭାବିକ କଥା। ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦୂଷିତ କଣିକାକୁ ନିଜ ଭିତରେ ରଖିନିଏ ଓ ବାୟୁରେ ମିଶିଯାଏ। ଯହାରା ପ୍ରଦୂଷଣର ସ୍ତର ବଢ଼ିଯାଏ।

ଏସବୁ ବାଦ ଶୀତଦିନେ କିଛି ମଧ୍ୟକୁଡ଼ି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବି ପ୍ରଦୂଷଣ ବଢେ। ଯେମିତିକି କଳକାରିଙ୍କାରୀ ଓ ଯାନବାହନ ଯୋଗୁ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷିତ ହୁଏ। ଏହାବାଦ ଧୂଳି ହେଡ଼ି, ଦପାବଳୀରେ ବାଣ ଫୁଟା, ଥଣ୍ଡାର ରକ୍ଷା ପାଇବା ଲାଗି ଜଳାଯାଉଥିବା ଧୂମୀ, କୃଷକମାନଙ୍କର କ୍ଷେତରେ ପରାଳୀ ଜଳାଇବା ଆଦି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦୂଷଣ ବଢ଼ାଏ।

ହଟିଆରରୁ ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ର

ଦିନେ ସର୍ବିଯାରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲି ରହିଥିଲା। ତେଣୁ ଏଠାରେ ରକେଟ ଲାଞ୍ଚର ସହିତ ବେକାର ହୋଇଯାଇଥିବା ଅସ୍ତରଗୁଡ଼ର ଏକ ବଡ଼ ତେମ୍ପି ଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ଅଛି। ନିକୋଲା ମେର୍ବିଯାର ସେହି ସର୍ବିଯାର ନିବାସୀ ଅଟେନ୍ଟି ସେ ମେନ୍ଟି ସାଥେ ଏକାତେମୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବେ ଆସିଥାଏ ପରିଷିକି ରହିଥିବା ରାଇଫଲ୍, ହେଲମୋର୍, ମିଯାଇଲ୍ ଖୋଜି ଖୋଜି ନିଜ ଶୁତ୍ତିଓକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି। ନିଜ ସ୍ଵଜନଶକ୍ତିର ପ୍ରଯୋଗ କରି ସେହିସବୁ ବିନାଶକାରୀ ଅସ୍ତରଗୁଡ଼ର ସେ ସ୍ଵମଧୁର ଧୂମୀ ବାହାରୁଥିବା ବାଦ୍ୟରେ ରୁପାନ୍ତରିତ କରନ୍ତି। ୪୭ ବର୍ଷାବ୍ୟନ ନିକୋଲାଙ୍କର ଏହି କଳାକୁ ସମୟେ ବେଶ ପ୍ରଶାସନ କରୁଛନ୍ତି। ଏବେ ସେ ଆର୍ମ୍ ଟ୍ୟାଙ୍କ୍‌ବୁବି ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରରେ ରୁପାନ୍ତରିତ କରିବାକୁ ଚାହନ୍ତି ଯାହାକୁ ଏକାଥରେ ୫ ଜଣ ସଜିତକାର ବଜାଇପାରିବେ। ତାଙ୍କର ଆଉ ଏକ ସ୍ଵପ୍ନ ହେଉଛି ଅସ୍ତରଗୁଡ଼ରେ ନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରର ଏକ ଅର୍କେଷ୍ଟ୍ କରିବାକୁ। ତା'ଥାରେ ସେହି ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ବଜାଇବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲାଗିଥିବା ସୈନିକଙ୍କ ତାଲିମ ଦେବାକୁ କି ଚାହନ୍ତି। ତା'ଥାର ସାରା ପୁଥିଗରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଏହି ଅର୍କେଷ୍ଟ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ବାର୍ଷା ଦେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ସଜିତର ଲହରି ଜାରି ରହୁ, ଯୁଦ୍ଧ ନ ହେଉ।

କଥା ଚାର

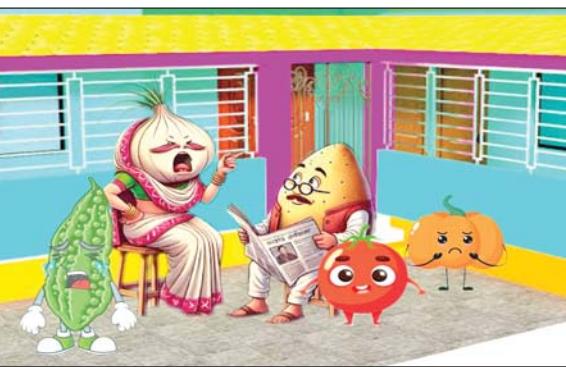
ଓঁ অভিজ্ঞান স্বামু

ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ବିହାରରେ ଗୋଟେ ନାରା ଉଠିଥିଲା - ଜୀବତକ ସମୋସେ ମେଁ ରେହେଗା ଆଳୁ ବିହାର ମେଁ ରେହେଗା ଲାଲୁ । ବିଦ୍ୟମନୀ ଦେଖିଛୁ ଲାଗ ଲାଗ ନିର୍ବାଚନରେ ଦଳର ପରାଜୟ ଯୋଗୁ ହେଉ କି ବାର୍ଷିକ୍ୟାଜନିତ ହେଉ ଲାଲୁଜୀ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ରାଜନାତିରୁ ଅନୁଶୀଳ ହେଲା ବେଳକୁ ଏହା ସହ ତାଳଦେଇ ଅଧ୍ୟଧୂମ ଦର ଦୃଢ଼ ଯୋଗୁ ସିଙ୍ଗଡ଼ାରୁ ଆଳୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତାନ ହେବାରେ ଲାଗିଲାଣି । ଏବର ଶାସକ ଦଳର କଂଗ୍ରେସମୁକ୍ତ ଭାରତ ଅଭିଯାନ ଭଲି ଲାଗୁଛି ବିହାରରୁ ଲାଲୁଜୀଙ୍କୁ ହଟାଇବାକୁ ପ୍ରଥମେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ରୋଷେଇ ଘରୁ ଆଳୁକୁ ହଟାଇବା ପ୍ରୟାସ ସରକାରୀ ଦଳ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ନା ରହେଗା ବାଂଶ ନା ବଜେଗା ବାଂଶୁରୀ । ତେଣୁ ଆଳୁକୁ ଏପରି ମହଞ୍ଜା କରିଦେଲେ ଯେ ସାଧାରଣ ଲୋକ କେବଳ ସ୍ଵପରେ ଆଳ କଥା ଭାବିପାରିବ, ହେଲେ ତାକ କିମ୍ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦୟିଶି ଆମେରିକା ମହାଦେଶରୁ ଆସି ଭାରତରେ ରାଜ୍ କରୁଥିବା ଆଲୁ ଯେ ଦିନେ ଦେଶରେ ରାଜନୈତିକ ଭୂକଷ୍ଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ତାହା ହୁଏତ କେହି କେବେ ଭାବି ନ ଥିବେ । କେବଳ ଆଲୁ ଜାହିଁଙ୍କ ସବୁ ଦିଦେଶାଗତ ପରିବା ଯେପରିକି ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟରୁ ଆସିଥିବା ପିଆଜ, ଦୟିଶି ଆମେରିକାରୁ ବିଲାତି ବାଇରଣୀ, ବାଇନାରୁ ଆସିଥିବା ରୟୁଶ ଜତ୍ୟାଦି ଆମ ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ଦେଶରେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଛି । ଅନେକ ସମୟରେ ଆମ ଦେଶର ଭୁଜନେତାମାନେ କହିବାର ଶୁଣିଛି ଦେଶରେ ଅପ୍ରିରତା ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ବାହ୍ୟକ୍ଷଣ୍ଡ ଦାୟୀ । ପୁଁ ବୁଝିପାରୁ ନ ଥିଲି ଏ ବାହ୍ୟଶକ୍ତି ପୁଣି କିଏ ! ଯେତିକି ପଡ଼ୋଶୀ ଶକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତ ନିଜ ସମସ୍ୟାକୁ ସମ୍ବଲି ପାରୁନାହାନ୍ତି, ପୁଣି ଆମ ଦେଶ କଥା ଭାବିବାକୁ ସମୟ ପାଉଥିଛି କେମିତି ? ଏବେ ବୁଝିବା ବାହ୍ୟଶକ୍ତିମାନେ ହେଲେ ବିଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ପରିବା । ଜତିହାସ ସାକ୍ଷୀ ଅଛି ଆମ ଦେଶରେ ଆକୁ, ପିଆଜକୁ ନେଇ ଯେତିକି ରାଜମାତି କାହୁଅ ପିଙ୍ଗା ବାଲିଛି ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶା ପରିବାକୁ ନେଇ କେବେ ହୋଇ ନ ଥିବ । ଦେଶରେ ହରତାଳ, ବିଶୋଭ, ଅଖ ଚକ ବନ୍ଦ ପ୍ରଭୃତି ଆୟୋଜନ ପଛରେ ଏହି ବିଦେଶୀ ପରିବାର ଭୂମିକା ବେଶ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସବୁ ନାଚର ଗୋବର୍ବନ ଯେ ଏହାର ଦରବାମ ବୃଦ୍ଧି ଏଥରେ କାହାର ଦ୍ୱିଷତ ନାହିଁ । କେବେ ଶୁଣିଛନ୍ତି ଖୟ ଆଲୁକଳରା ଓ ପୋଇ, ଶାଗର ଦାମ ବଡ଼ିବା ନେଇ କୌଣସି ବିରୋଧୀ ଦଳ ରାୟ୍ୟଗୋକୋ କରିବା ! ବୁଝେଁ ନା ? ଏହାହିଁ ଆମ ବୁର୍ଜାମ୍ୟ । ଆମେ ବିଦେଶୀ ଜିନିଷର ଯେତିକି ଆଦରକୁ ତା'ର କାଣିଶାବ୍ଦ ବି ଦେଶୀ ଜିନିଷ ପ୍ରତି ଦେଖାଉନା । ଖାଲି ଅଞ୍ଚିତା ଅଞ୍ଚିତା ଚିଲେଇଲେ କ'ଣ ହେବ ! ଏଇ ସାଧାରଣ କଥାରୁ ତ ସ୍ଵଦେଶୀ ଜିନିଷ ପ୍ରତି ଆମ ଅସଲ ଆନ୍ତରିକତା ଜଣାପଡ଼ିବାଉଛି । ବିଦେଶୀ ପରିବା ଆସେ ଆସେ ସ୍ଵେ ସାଧାରଣ କରିବାଲିଥିବା ବେଳେ ବିରୋଧୀ ଦଳ ଏଥପ୍ରତି ସ୍ଵର ଉତ୍ତୋଳନ ନ କରିବା ଦେଶା ପରିବା ପ୍ରତି ବୈମାନିକ ଭାବର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ବୋଲି ଧରିନେବାକୁ ହେବ ।

ଅମ୍ବା ତଙ୍କ

ଏମିତି ଅନେକ କଥା ଅଛି ଯାହା ଏବେ ବି ମୋ ଅନିସଂଖ୍ୟୀ ମୁଣ୍ଡକୁ ବ୍ୟୟୁଶେ । ଏଇ ଯେମିତି ଆକୁ ପିଆଜର ପ୍ରକାର ଭେଦକୁ ନେଇ । କଥା ହେଲା କିମ୍ବା ସେହି ସରକାରୀ ଅଥବା ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଯିଏ ଏହି ବିଦେଶୀ ପରିବା ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ବେଳେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପରାକ୍ଷାକରିବା କହିଲେ ଆକୁ ନିରାମିଷ, ପିଆଜ ଆମିଷ । ବେଦ, ଉପନିଷଦ କିମ୍ବା ଚରକ ନ୍ଯୂନିଙ୍କ ସଂହିତା ଶାସ୍ତ୍ର ଲେଖାହେଲା ବେଳେ ତ ଏହିବୁ ପରିବା ଆମ ଦେବଭୂମିରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ଥିଲେ । ତେବେ ଆମେ କେମିତି ଜାଣିଲୁ ଏହା ଆମିଷ ନିରାମିଷ ବୋଲି । ଥରେ ଜଣେ ଧର୍ମ ପ୍ରବଚକ କହିଲେ, ପିଆଜ ଜାଗଲେ ଦେହରେ ଉଭେଜନା ବୃକ୍ଷପାଏ । ତେଣୁ ତାକୁ ଆମିଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ

କରାଯାଇଛି । ମହାରାଜ, ଥରେ ଆକୁ କଣିକାବୁ ପରିବା ମାର୍କେଟ ଯାଆକୁ ଆକୁର ଦାମ ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଦେହ ଆପେ ଉଚ୍ଚେତ ହୋଇଯିବ । ମନ ବିଦ୍ରୋହ କରିବ । ଖାଲିବା କଥା ଛାଡ଼ିବୋ ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ କେବଳ ଶ୍ରୀବନ୍ଦ ମାତ୍ର ହଁ ଦେହରେ ଚାରିଶବ୍ଦ ଚାରିଶ ଭୋଲୁ ଦୌଡ଼ିଯାଉଛି ପାକୁ ନିରାମିଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରଖିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ପିଆକ ରମ୍ଭୁ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ।

ଆକୁ ପିଆଜ ଦୁଇ ଭାରଣୀ । ଜଣେ ଉଠିଲେ ଆର ଜଣଙ୍ଗୁ ହାତ ଠାରି ତାକେ । ମୁଁ ତ ଉପରକୁ ଉଠିଲିଣି ତୁ କାହାଙ୍କ ତଳେ ବସିଥୁ ଆ, ଉପରକୁ ଆସେ । ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ଆମ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଏମିତି ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନଙ୍କୁ ଧାରାରଣ ପରିବା କହିବାକୁ ଲାଜ ଲାଗିଲାଣି । ଆକୁଙ୍ଗା ପିଆଜଙ୍ଗା ଏବେ ରଙ୍ଗିନ ଜରିରେ ଚାଢ଼ିଲେହୋଇ ଦୋକାନ ଥାକରେ ରଖାଇବା ପ୍ରୟାସରେ ଅଛନ୍ତି । ଯାକୁ ଦେଖ ଆମ ଦେଶା ପରିବା ବିଦ୍ରୋହ କରିବା ଆରୟ କଲେଣି । ଏମାନଙ୍କ କହିବା କଥା ପ୍ରଥମରେ ବିଦେଶୀ ପରିବା ଆମ ଦେଶର ଶାନ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ଵିପାୟରେ ଚରକ ମହାମୂଳଙ୍କ ଦେଶରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଏମାନେ ଯାବତୀୟ ଗୋଗ ବାଣ୍ଶୁଛନ୍ତି ଓ ତୃତୀୟରେ ଏମାନଙ୍କ ସ୍ବର୍ଗବ ଆମେରିକାର ବିଦେଶ ନୀତି ଭଳି କେତେବେଳେ କେଉଁ ପାଖକୁ ଭଳିବେ କହିବା ମୁସିଲି । କେତେବେଳେ ଅଧିକ ଅମଳ ଯୋଗୁ ତାଷୀ ରାଘ୍ୱାରେ ଭଳିଲେଣି ତ କେତେବେଳେ କମ୍ ଅମଳ ଯୋଗୁ ବିରୋଧୀ ରାଘ୍ୱାରେ ହରତାଳ କଲେଣି । ଆମ ଅସ୍ତିତାକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇବେଳେ ପ୍ରଥମ ବିଦେଶୀ ପରିବାକୁ ହରାଯାଉ । ବିଦେଶୀ ହରାଥ ଦେଶ

ବଞ୍ଚାଆ । ସହରରେ ଯେତେ ପାର୍କ ଅଛି ସେଠି ଲାଗିଥିବା ଦିଦେଶୀ
ଫୁଲ୍ ଗଛ ଜାଗାରେ ସରକାରୀ ଉଦୟମରେ ପୁଷ୍ଟିକର କଲାରୀ, ସରନା
ଛୁଇଁ ଭେଣ୍ଟି, କଣ୍ଠେଇ ବାଜାଗଣ ଭଳି ସ୍ଵଦେଶୀ ପରିବା ଗଛ ଲାଗାୟାଇ ।
ଆମ ଜଗାର କିନ୍ତୁ କଥା ନିଆରା । ତା' ମୁହଁରେ ସବୁବେଳେ
ମୁରୁଦୁନ୍ତିଆ ଅର୍ଦ୍ଧତତ୍ତ୍ଵ ହସର କାରଣ ହେଲା ସେ ବିଦେଶୀ ଜିନିଷ
ଉପରେ ଭରସା ନ କରି ଦେଶୀ ଜିନିଷରେ କାମ ଚଲେଇନିଏ । ବାଆ
ହେଲେ ବାନ୍ଧ ଚଢ଼େଇ କି ଯାଏ । ଆକୁ ଦାମ ବଡ଼ିଲେ ଜଗାର
କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ । ନା ରମୁଣ ଛୁକେର ତା'ର ମନ ଅଛି ନା
ଆକୁପୋଡ଼ାରେ ଲୋଭ । ସେଇଥିପାଇଁ ତ ଲୋକେ କୁହୁଟି- ଜଗାର
ମିମ ଦେଶୀ ମରିବା ଦିନକ ଦିନ ପାଣି ମଞ୍ଚାନ୍ତା ଲାଗି ରହିଥାଏ ।

ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଖିବା ପରିଷ୍ଠ୍ରୀ, ଦେଖିଶ୍ଵରୀ, ପାତା ସୁମାଦ୍ୟା ଭାଜ ବଢ଼ିଲା
ସବୁରୁ ବିଚିତ୍ର ତନ୍ତ୍ର ହେଲା ଲୋକତନ୍ତ୍ର, ହେଲେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ପରିଣିତିରେ ଲୋକତନ୍ତ୍ରାରୁ ଆସୁଥିବି ବିଚିତ୍ର ହେଲା ଆନ୍ତରେ । ଏ ତନ୍ତ୍ରର
ରହସ୍ୟ ବଡ଼ ଗହନ । ପଣ୍ଡିତେରାରେ ବାତ୍ୟା ହେଲା ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେ ଆଳୁ
ଦାମ ବଢ଼ିଲା । ଆସାମରେ ବନ୍ୟା ହେଲା ନାସିକରେ ପିଆଜ ଶଢ଼ିଗଲା ।
ଏପରି ଆଳୁତନ୍ତ୍ରର ଚିକିତ୍ସା ବିଗ୍ରହବଡ଼ ହେଲେ ସେପରି ଲୋକତନ୍ତ୍ରରେ
ହଲଚଳ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ୍ୟ । ଲୋକତନ୍ତ୍ର ବଡ଼ ବଡ଼ ତାନ୍ତ୍ରିକମାନେ ଚଳଇଅଳ୍ପ
ହୋଇଯାଏଛି । କାରଣ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ପରିବା ଅସାଧାରଣ
ଭାବେ ଲୋକତନ୍ତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ୟା ଭାବେ ଉଭାସ୍ତ୍ରୀୟ । ଯେମିତି ଏଠାରେ
ପରିସ୍ରା କରିବା ମନ୍ଦିର ଲେଖା ଦେଖିଲେ ଅଧିକାଶ ଲୋକଙ୍କୁ ପରିସ୍ରା
ମାଡ଼େ, ଠିକ୍ ସେମିତି ଆଳୁର ଦାମ ବଢ଼ିଲେ ଘରେ ଘରେ ଆଳୁର ଗିରିଦା
ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ଆଳୁ ନ ଖାଉଥିବା ଲୋକ ବି ଆଳୁର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଜନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ
ଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ । ସେତି ବେଳେ ଆଳୁ ତା' ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ୟ୍ୟ
ହୋଇପଡ଼େ । ବିଗତ କିଛି ବର୍ଷ ହେଲାଣି ଆଳୁ ପିଆଜ ବିଲାତି ବାଇଗଣଶ
ଏହି ତିନୋଟି ବିଦେଶୀ ପରିବା ଆମ ଦେଶର ଲୋକତନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ମହିନ୍ଦିପୂର୍ଣ୍ଣ
ସମସ୍ୟା ହେଲାଣି । ଅଟାତରେ ବିଲାତି ବାଇଗଣ ସେଶ୍ଵର ମାରି ରେଣୁକା
କରିଥାଇଛି । ପିଆଜ ସେଶ୍ଵର କରୁ କରୁ ରନ୍ ଆଉର ହୋଇଗଲା । ଆଳୁ
ଯଦିଓ ସେଶ୍ଵର କରିନି ହେଲେ ଅର୍ଦ୍ଧଶତକ ପାର କରିଥାରିଲାଣି । ଯେବେଳୁ
ନେତାଙ୍କ ଉପରେ ଅଣ୍ଣାମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧିପାଇଲା ନେତାଙ୍କ ତେତା ପଶିଲା ।
ବହୁ ରେଣ୍ଟ୍ ପରେ ବିଲାତି ବାଇଗଣର ଦାମକୁ ନିମ୍ନନ୍ଦନରେ ଆଶି ତାକୁ
ଅଣ୍ଣାରୁ ଶପ୍ତ୍ୟ କରିଦେଲେ । ଏଇଟା ବି ଭଲ ବିକଷ୍ଟ । ଅନ୍ତରେ ଅଣ୍ଣାର
ଉଚ୍ଚତ ଦୁର୍ଗମ ବିଲାତି ବାଇଗଣରେ ନାହିଁ । ବିଶ୍ଵୋଭାକାରାଳୁ ଦୁଷ୍ଟିରେ ରଖି
ସରକାର ବିଲାତି ବାଇଗଣ ଦାମ ଶପ୍ତ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । ଆଳୁ ପିଆଜକ ଭାଗ୍ୟକୁ
ଦେଖ, ଦେଶର ଯେହଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ନେତାଙ୍କ ଗଲାରେ ଦିନେ ଗୋଲାପ ହାର
ଶୋଭା ପାଉଥିଲା ଆଜି ଦାମ ବଢ଼ିଲା ପରେ ନେତାଙ୍କ ବେକର ମାଳ
ଭାବେ ଆଳୁ ପିଆଜ ଶୋଭାପାଇଲେଣି । ଆମ ଦେଶୀ ଲୋକଙ୍କ ଭଲି
ଦେଶୀ ପରିବା ଭାଗ୍ୟରେ ତ କେବଳ ସିଂହାରେ ନଚେତ୍ ପୋଡ଼ାହେବାର
ଅଛି । ସେମିନ କ'ଣ ଏ ନଯନ ଦେଖିବ ଆମ ସ୍ଵଦେଶୀ ପ୍ରେମୀ ନେତା
ଦେଶୀ ଖମଆଳୁକୁ ବେକରେ ହାର କରି ପିନ୍ଧିବେ !!

-ବନ୍ଦମାଳୀ ଭବନ, ଖାନ୍ଦ ନଗର, କଟକ
ମୋ: ୯୪୩୭୦୧୦୭୫୮

ପ୍ରାଚୀକ ସମୀକ୍ଷା

ମହାବୀର କଣ୍ଠ

ସାରଙ୍ଗଧର ଭୂଷା

ପ୍ରକାଶକ- ପ୍ରଫେସର ରବୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ନାୟକ

ଓঝুঁটি বিশ্ববিদ্যালয়, ভুবনেশ্বর, মূল-১০০টাঙ্কা

ମହାବାର କର୍ଣ୍ଣ ଏକ ପୌରାଣିକ ଉପନ୍ୟାସ । ମହାଭାରତରେ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଏକ ସ୍ଥାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ବହୁନ କରିଥାଏ । ଜନ୍ମରୁ ମୃଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଅବହେଲିତ, ଅପମାନିତ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାର ପଥରୁ ବିଦ୍ୟୁତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଉପନ୍ୟାସରେ ଏକ ଦାର୍ଢିନୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଭଳୀ ନେଇ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କର ଚରିତ୍ର ତର୍ଜମା

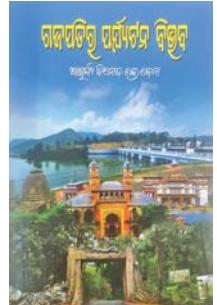
A vibrant, colorful illustration of Lord Jagannath in His chariot. He is seated on a golden lotus, wearing a yellow dhoti and a red tilak. He holds a mace in His right hand and a conch in His left. The chariot is pulled by four white horses. In the foreground, a devotee in a blue and yellow sari holds a small lamp. The background features a dramatic sunset with orange, yellow, and pink hues, and a dark silhouette of hills or trees at the bottom.

ଗଜପତିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭବ

ଆଚାୟ୍ୟ ବିନୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଜେନା

ପ୍ରକାଶକ- ସଜ୍ଜନା, ପାଣିଗ୍ରାହୀ ସାହି

ଗୋପାଳନ୍ତାଆଗୀ, ବ୍ରଜପୁର- ୦୩, ମୂଲ୍ୟ- ୧୦୦ଟଙ୍କା

ବିଶ୍ୱାସୀବନ ଶାନ୍ତିନିକେତନ

ପ୍ରଫେସର ମଣୀଦ୍ର କୁମାର ମେହେର

ପ୍ରକାଶକ-ବ୍ଲାକ ଇଗଲ ପୁସ୍ତି, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୂଲ୍ୟ-୩୨୦ଟଙ୍କା

ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରଫେସର ମଣ୍ଡାନ୍ଦ୍ର ମୋହରେ ଶାନ୍ତି ନିକେତନ ତ୍ରୁମଣାରେ
ଯାଇ ସେଠାରେ ଯେଉଁ ଅନୁଭୂତି ଓ ଅନୁଭବ ସାହିତ୍ୟରେ ଚାଲୁ ସେ ଏହି
ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଲେଖକ ଶାନ୍ତି ନିକେତନର ଜ୍ଞାନ୍ତ୍ର ସୁହୃଦୀ,
କିନ୍ତୁ ସେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଅନେକ ଝିକ୍ଷା ଥାଳାତି
ସେଥୁରେ ସେ ସୁନ୍ଦର ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରି ପାଠକଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ନିକେତନ

ବିଷୟରେ ଅନେକ ସୁଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।
ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖକ ଶାନ୍ତି ନିଜେତନରେ
ପରିମା ଓଡ଼ିଆ ପଳୀ ବିଷୟରେ ଜଣେ
ପ୍ରଫେସର ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ନାଏକଙ୍କ କଥା
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଲେଖକଙ୍କ ଜିଜିନ୍ଦା ନାଏକ
ସରଳ ଏବଂ ନିରାତମ୍ ଜୀବନଯାପନ
କହୁଛନ୍ତି । ତାହା ଜଣେ ପ୍ରଫେସରଙ୍କ
ପକ୍ଷେ ବିରଳ । ଏହିଭଳି ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ
ପୁସ୍ତକରେ ମେହେରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି,
ଯାହା ନିଶ୍ଚାଲ ପାଠକାଦ୍ଧ ହେବ ।

ଦାନ୍ତକୁ କଳା କରିବାର ପ୍ରଥା

ପୃଥ୍ବୀରେ ଅନେକ ଦେଶ ଅଛି । ଆଉ ସବୁ ଦେଶର ଜିନ ଜିନ ପ୍ରଥା ପରମରା ଥାଏ । ସେମିତି ଏକ ପ୍ରଥା ଜାପାନର ଲୋକେ ମାନୁଥିଲେ । ସେ ହେଉଛି ଦାନ୍ତକୁ କଳା କରିବାର ପ୍ରଥା । କେବଳ ଜାପାନ ନୁହେଁ ଏଥିଆର କିଛି ଦେଶ ଯେମିତିକି ଚାନା, ଥାଲାଣ୍ଡ, ଫିଲିପିନ୍ସ ଓ ଭିଏନାମ ଆଦିରେ ବି ଦାନ୍ତ କଳା କରାଇବାର ପ୍ରଥା ଥିଲା । ତେବେ ଏହି ପ୍ରଥା ପ୍ରଥମେ ଜାପାନର ହିଆନ ମୁଗରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା

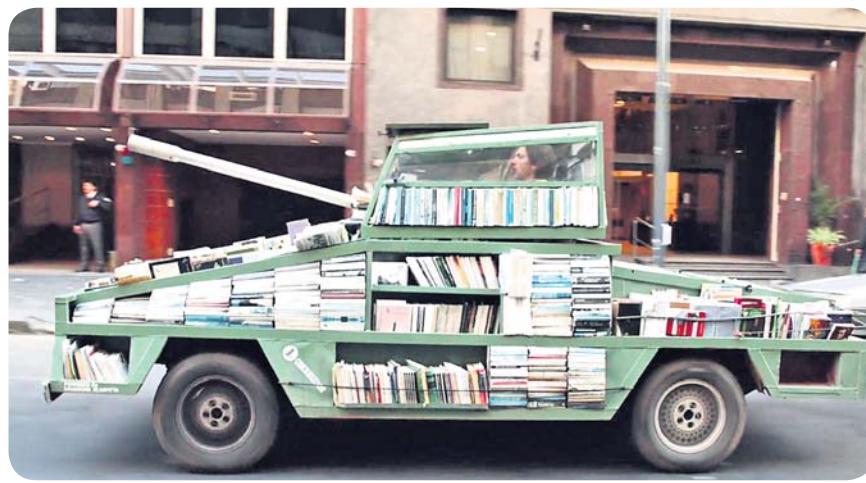
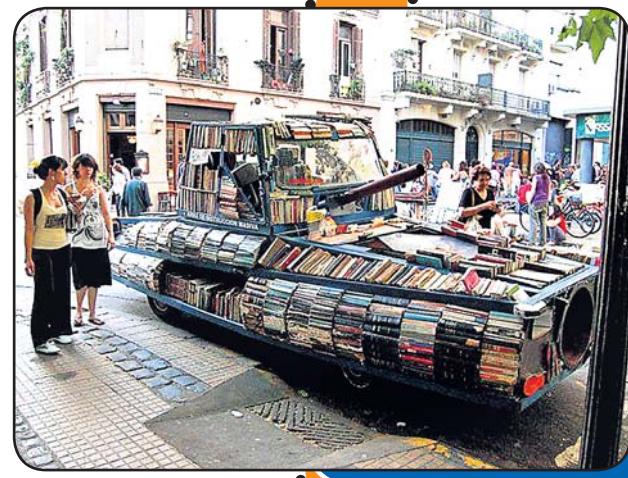
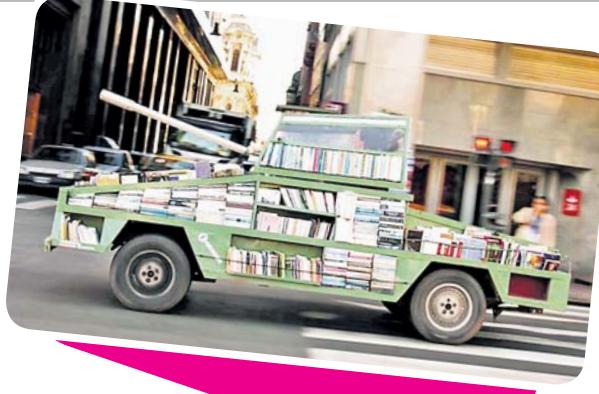

କୁହାଯାଏ । ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଥାକୁ ‘ଓହାଗୁରୋ’ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ଯୌବନ ଆସିବାର ପ୍ରଥମ ପାହାଟରେ ଯୁବତୀ ଯୁବକ ନିଜର ଦାନ୍ତ କଳା କରାଉଥିଲେ । ଦାନ୍ତକୁ କଳା କରାଇବାର ଅର୍ଥ ଥିଲା ସେମାନେ ଯୌବନ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ବିବାହ ବୟସରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏମତିକି ନବଦିବାହିମାନେ ବି ଦାନ୍ତ କଳା କରାଉଥିଲେ । ସେମାନେ ମେଜଥିପ କରି ମୁହଁକୁ ବେଶୀ ଧଳା କରାଉଥିଲେ ଯେମିତିକେ ଦାନ୍ତ ବେଶି କଳା ଦେଖାଯିବ । ଜାପାନରେ ଦାନ୍ତ କଳା କରିବାକୁ ବୁଝାଗୁଣ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଥିଲା । ସେଥୁପାଇଁ ଖାସକରି ରାଜ ପରିବାର ଓ ସାମୁରାଏମାନେ ଦାନ୍ତ କଳା କରାଉଥିଲେ । ଏହାବାଦ ବିବାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ସଂକାର ସମୟରେ ବି ଲୋକେ ଦାନ୍ତ କଳା କରାଉଥିଲେ । ହେଲେ ଏବେ ଏହି ପ୍ରଥା ଲୋପ ପାଇବାକୁ ବସିଛି । ହେଲେ ଜାପାନର ଗିରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ବେଳେବେଳେ କିଛି ମହିଳା ଦାନ୍ତ କଳା କରାଉଛନ୍ତି । ଦାନ୍ତକୁ କଳା କରାଇବାର ଏହି ପ୍ରଥା ଦାନ୍ତ ପାଇଁ ସ୍ଥାପନକର ବି ଥିଲା । ଦାନ୍ତ ପୋକ ଖାଉ ନ ଥିଲା କି ମାତି ନଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା । ଦାନ୍ତ କଳା କରିବା ଲାଗି କାନେମିକୁ ନାମକ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଯାହାକୁ ତିଆରି କରିବାଲାଟି ଲୁହାର ଫିଲିଙ୍କୁ ସିରକା, ଚା' ଓ ଚାଉଳର ଖୁଲନରେ ମିଶାଯାଉଥିଲା । ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେବାପରେ ସେହି ତରଳ ପଦାର୍ଥ କଳା ହେଇଯାଉଥିଲା । ଆଉ ତାକୁ ଦାନ୍ତରେ ଲଗାଯାଉଥିଲା ।

ବ୍ୟା
କ
ପ
ଦ

ଚ୍ୟାଙ୍କ ଲାଇବ୍ରେରୀ

ଲାଇବ୍ରେରୀ ବା ପାଠଗାର ହେଉଛି ବହି ପ୍ରେମାଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବ । ଏଇଠି ସେମାନେ ନାମ ପ୍ରକାରର ବହି ପଡ଼ି ନିଜର ଜ୍ଞାନର ପରିଧିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ଆଜିକାଲିର ହାଇଟେକ ଯୁଗରେ ଏହାର ଗହିଦା ଧାରେ ଧାରେ କମିବାକୁ ଲାଗିଛି । କାରଣ ଲୋକେ ଆଜିକାଲି ମୋବାଇଲ ଲାଇବ୍ରେରୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସବୁ ପ୍ରକାଶର ଉଭର ପାଇପାରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଲାଇବ୍ରେରୀକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରାଇବା ଲାଗି ଆର୍ଜେଷ୍ଟିନାରେ କରାଯାଇଛି ଏକ ଅଭିନବ ଉପାୟ । ଏଠାରେ ଏକ ଲାଇବ୍ରେରୀକୁ ଟ୍ୟାଙ୍କ ପରି କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ କି ଅଭିକମରେ ୨୫୦୦ ବହି ରହିପାରେ । ଗୋଲ ଲେମୁଅଫ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଲାଇବ୍ରେରୀକୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଏଭଳି ଆକାରର ଲାଇବ୍ରେରୀ କରିବା ପଢ଼ରେ ଆଉ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ହିଁସାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ଶିକ୍ଷାକୁ ଆପଣେଇବାର ବାର୍ଷା ବାଣିଜ୍ୟ । ତା'ସହ ଛୋଟ ଛୋଟ ବନ୍ତୁ ଅଞ୍ଚଳର ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ବହି ପଡ଼ିବାର ମୁଯୋଗ ଦେବା ।

କ୍ରାନ୍ତିପରିବାର ଟ୍ୟାଂଡାର୍

ବାହାରକୁ ଯାଇଥିବା ସମୟରେ ପକ୍ଷିକ ଟ୍ୟାଂଲେଟ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହୁଏ । ତେବେ ବେଳେବେଳେ ଦେଖୁଗାକୁ ମିଳେ କିଛି ପକ୍ଷିକ ଟ୍ୟାଂଲେଟ୍ ଏତେ ଅପରିଦ୍ଧିର ହୋଇଥାଏ ଯେ, ଭିତରକୁ ପଶିବାକୁ ଲାଗୁ ହୁଏନା । ଯଦି ବି ବାଧ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ବାନ୍ଧି ଲାଗେ । ହେଲେ ଜାପାନର ରାଜଧାନୀ ଚେନ୍ନାଇ କେବିଓର କିଛି ପାର୍କରେ ଏମିତି କିଛି ଟ୍ୟାଂଲେଟ୍ ପ୍ଲାପନ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ବାହାରୁ ଦେଖୁ ହେଁ ଜାଣି ପାରିବେ ତାହା ସଫା ଅଛି ନା ନାହିଁ ବୋଲି । କାରଣ ଏଥରୁ ଶୋଟାଳୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟ୍ୟାଂପରେସ୍ଟ । ଭିତରର ସବୁକିଛି ବାହାରକୁ ଦେଖାଯାଏ । ଏହାକୁ ଶିଗେରୁ ବେନ୍ନାମକ ଆର୍କିଟେକ୍ଚୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ସେ ଟ୍ୟାଂଲେଟ୍ର କାନ୍ତିରୁତିକୁ ଏଭଳିକାରରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଲୋକେ ବାହାରପଣୁ ଭିତରକୁ ଦେଖୁପାରିବେ । ଭାବୁଥିବେ, ଏ ତ ଭାରି ଅସୁବିଧା କଥା । ଟ୍ୟାଂଲେଟ୍ ବ୍ୟବହାର କଳାବେଳେ ବାହାରେ ଥିବା ଲୋକେ ତ ସବୁକିଛି ଦେଖୁଦେବେ । ହେଲେ ସେମିତି କିଛି ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ଟ୍ୟାଂଲେଟ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବାବେଳେ କାତ କାନ୍ତି ଟ୍ୟାଂପରେସ୍ ହୋଇ ରହେ ନାହିଁ । ଫଳରେ ଭିତରେ ଥିବା ଲୋକ ବାହାରକୁ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ କେହି ସଙ୍କୋଚ ମନେ କରିବେ ନାହିଁ ।